

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Bryssel den 13 juni 2024
(OR. en)**

**2021/0423(COD)
LEX 2365**

**PE-CONS 86/1/23
REV 1**

**ENER 710
CLIMA 661
ENV 1516
AGRI 834
IND 699
COMPET 1289
RECH 565
RELEX 1503
CODEC 2538**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM MINSKADE
METANUTSLÄPP INOM ENERGISEKTORN OCH OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU)
2019/942**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2024/...**

av den 13 juni 2024

**om minskade metanutsläpp inom energisektorn
och om ändring av förordning (EU) 2019/942**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 323, 26.8.2022, s. 101.

² EUT C 498, 30.12.2022, s. 83.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 maj 2024.

av följande skäl:

- (1) Metan överträffas bara av koldioxid när det gäller det totala bidraget till klimatförändringarna och står för ungefär en tredjedel av den nuvarande globala uppvärmningen. Mängden metan i atmosfären globalt sett har ökat kraftigt under det senaste årtiondet.
- (2) Den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), som inrättats inom ramen för Förenta nationerna (FN), drog i sin sjätte utvärderingsrapport slutsatsen att det krävs stora minskningar av antropogena metanutsläpp fram till 2030 för att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C. Rapporten visar att även om metan har en kortare genomsnittlig uppehållstid i atmosfären än koldioxid – tio till tolv år jämfört med hundratals år – är dess växthuseffekt under en 20-årsperiod mer än 80 gånger större än koldioxid. I synnerhet är enligt IPCC den globala uppvärmningspotentialen för metan 29,8 gånger större än för koldioxid under en period på 100 år, men 82,5 gånger kraftigare under en period på 20 år.
- (3) Av rapporten *Air quality in Europe – 2020 report of the European Environment Agency* (Luftkvaliteten i Europa – Europeiska miljöbyråns rapport från 2020), framgår att metan är en föregångare till marknära ozon och till luftföroreningar. Att minska metanutsläppen skulle därför inte bara ta itu med miljön och klimatet utan även förbättra skyddet av människors hälsa.

- (4) Enligt nya uppskattningar från FN:s miljöprogram (Unep) och klimatkoalitionen för att minska kortlivade föroreningar (CCAC) kan en minskning av metanutsläppen med 45 % fram till 2030, på grundval av tillgängliga målinriktade åtgärder och ytterligare åtgärder i linje med FN:s mål för hållbar utveckling, minska den globala uppvärmningen med 0,3 °C fram till 2045.
- (5) Enligt Internationella energioorganets datatjänst World Energy Balances är unionen världens största importör av fossil energi och därmed en viktig drivkraft för globala metanutsläpp.

- (6) I den europeiska gröna given ingår en omfattande uppsättning ömsesidigt stärkande åtgärder och initiativ med syfte att uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2050. I sitt meddelande av den 11 december 2019 om den europeiska gröna given angav kommissionen att minskningen av koldioxidutsläpp i gasssektorn skulle underlättas, inbegripet genom hantering av frågan om energirelaterade utsläpp av metan. I oktober 2020 antog kommissionen en EU-strategi för att minska metanutsläppen (*metanstrategin*), i vilken det fastställs åtgärder för att minska metanutsläppen i unionen, däribland från energisektorn, och på global nivå. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁴ anges målet att uppnå klimatneutralitet i hela ekonomin senast 2050 och fastställs ett bindande mål för unionen om en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser (utsläpp efter avdrag för upptag) med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer senast 2030. Det framgår av den konsekvensbedömning som åtföljer förslaget till den här förordningen att enligt de antaganden som ligger till grund för det rekommenderade alternativet för lagstiftningsförslaget om metan, i kombination med antagandena för 55 %-lagstiftningspaketet, kan 77 % av alla beräknade metanutsläpp kopplade till olja, gas och kol fram till 2030 minskas på ett kostnadseffektivt sätt ur ett samhälls- och miljöperspektiv. Detta skulle bidra till att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C och göra det möjligt för unionen att faktiskt ta ledningen i kampen mot metanutsläppen och stärka sin energitrygghet.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (7) Metanutsläpp omfattas av tillämpningsområdet för unionens mål för minskade växthusgasutsläpp för 2030, som fastställs i förordning (EU) 2021/1119, och de nationella bindande utsläppsminskningmålen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842⁵. Däremot finns det för närvarande ingen rättslig ram på unionsnivå med specifika åtgärder för minskning av antropogena metanutsläpp inom energisektorn. Dessutom omfattar Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁶ endast metanutsläpp från raffinering av olja och gas, men inte från annan verksamhet inom energisektorn.
- (8) Mot bakgrund av detta bör denna förordning tillämpas på minskningar av metanutsläpp vid uppströms prospektering och produktion av olja och fossil gas, i inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar, vid insamling och behandling av fossil gas, vid överföring, distribution och underjordslagring av gas, liksom i anläggningar för flytande naturgas (LNG-anläggningar). Denna förordning bör även tillämpas på aktiva underjordiska kolgruvor och koldagbrott samt stängda eller övergivna underjordiska kolgruvor.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (9) Regler för korrekt mätning, övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inom olje-, gas- och kolsektorn samt för minskning av dessa utsläpp, inbegripet genom undersökning för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection and Repair*) och begränsningar av ventilering och fackling, samtidigt som arbetstagarnas skydd mot metanutsläpp säkerställs, bör regleras genom en lämplig rättslig ram på unionsnivå. De regler som fastställs i denna förordning bör öka öppenheten vad gäller import av fossil energi till unionen och bidra till mer omfattande lösningar för att begränsa metanutsläppen runt om i världen. En tidshorisont på 20 år och en på 100 år för global uppvärmningspotential bör användas.
- (10) Efterlevnad av skyldigheterna i denna förordning kommer troligtvis att kräva investeringar från reglerade enheter, och vid fastställande av tariffer bör kostnaderna för sådana investeringar tas i beaktande, i enlighet med principerna om effektivitet. De nödvändiga kostnaderna bör inte medföra en oproportionerlig ekonomisk börda för slutanvändare och konsumenter.

- (11) Varje medlemsstat bör utse minst en behörig myndighet som ska se till att operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer ändamålsenligt uppfyller de skyldigheter som fastställs i denna förordning och bör meddela kommissionen om ett sådant utseende och om eventuella ändringar av detta. Dessa behöriga myndigheter bör få tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser och bör vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att denna förordning efterlevs i enlighet med de uppgifter de specifikt anförtrotts. De behöriga myndigheterna bör inrätta en kontaktpunkt. Eftersom verksamhet inom och metanutsläpp från energisektorn till sin natur är gränsöverskridande bör de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och med kommissionen. Mot bakgrund av detta bör kommissionen och de behöriga myndigheterna bilda ett gemensamt nätverk med offentliga myndigheter som tillämpar denna förordning i syfte att främja ett nära samarbete, med nödvändiga arrangemang för utbyte av information och bästa praxis, samt i syfte att möjliggöra samråd.
- (12) För att säkerställa ett smidigt och effektivt genomförande av denna förordning bör kommissionen stödja medlemsstaterna genom det instrument för tekniskt stöd som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240⁷, genom att tillhandahålla skräddarsydd teknisk expertis för att utforma och genomföra reformer, inbegripet reformer som främjar minskningen av metanutsläpp inom energisektorn. Det tekniska stödet kan till exempel gälla stärkt administrativ kapacitet, harmoniserade rättsliga ramar och utbyte av relevant bästa praxis.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

- (13) För att säkerställa att de behöriga myndigheternas uppgifter kan utföras bör operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer bistå dessa myndigheter med erforderlig hjälp. Dessutom bör operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer vidta de åtgärder som de behöriga myndigheterna anser vara nödvändiga inom den tidsperiod som dessa behöriga myndigheter fastställer eller inom en annan period som överenskoms med de behöriga myndigheterna.

- (14) En av de huvudsakliga mekanismer som de behöriga myndigheterna har tillgång till bör vara inspektioner, däribland granskning av dokumentation och register, mätning av utsläpp och kontroller på plats. Inspektioner bör genomföras regelbundet, på grundval av en bedömning som de behöriga myndigheterna utfört av de risker, såsom miljörisker, som är förknippade med varje anläggning. De behöriga myndigheterna bör beakta den etablerade kontrollmekanismen och tillgänglig bästa praxis. Inspektioner bör dessutom genomföras vid utredning av välgrundade klagomål och i händelse av bristande efterlevnad och för att säkerställa att reparation eller byte av komponenter och begränsningsåtgärder utförs i enlighet med denna förordning, samt för att regelbundet kontrollera importörernas efterlevnad av denna förordning. Om de behöriga myndigheterna konstaterar en allvarlig överträdelse av denna förordning bör de utfärda ett meddelande om korrigerande åtgärder som operatören, företaget, gruvoperatören eller importören ska vidta. Alternativt bör de behöriga myndigheterna kunna besluta att instruera operatören, företaget, gruvoperatören eller importören att för deras godkännande lämna in en uppsättning korrigerande åtgärder för att komma till rätta med överträdelsen. Behöriga myndigheter bör föra register över inspektioner, och relevant information bör göras tillgänglig för allmänheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG⁸.

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

- (15) För att fastställa hur allvarlig en överträdelse av denna förordning är bör de behöriga myndigheterna beakta miljöskadan och inverkan på människors säkerhet och hälsa samt sannolikheten för att överträdelsen i betydande utsträckning påverkar tillförlitligheten och gedigenheten hos uppgifter i samband med övervaknings- och rapporteringsskyldigheterna enligt denna förordning.
- (16) Med anledning av att vissa källor till metanutsläpp ligger i anslutning till stadsområden eller bostadsområden och med tanke på deras påverkan på hälsan, miljön och klimatet, bör fysiska eller juridiska personer kunna lämna in välgrundade klagomål till behöriga myndigheter om eventuella överträdelser av denna förordning. Det bör i detta sammanhang vara möjligt att använda den europeiska e-juridikportalen som värdtjänst för relevant information som gjorts tillgänglig av medlemsstaterna, särskilt kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna och information om de viktigaste stegen i klagomålsförfarandet samt om de rättigheter och grundläggande regler som ska följas. De behöriga myndigheterna bör hålla klagande informerade om förfarandet och om fattade beslut och klagande bör erhålla ett slutligt beslut inom rimlig tid från det att klagomålet lämnades in.

- (17) En gedigen ram för verifiering ökar trovärdigheten hos inrapporterade uppgifter. Dessutom kräver detaljnivån och den tekniska komplexiteten vid mätning av metanutsläpp korrekt verifiering av uppgifter om metanutsläpp som inrapporterats av operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer. Även om självverifiering är möjlig säkerställer en verifiering utförd av en tredje part större oberoende och öppenhet. Dessutom möjliggör det en harmoniserad uppsättning färdigheter och en kunskapsnivå som inte alla offentliga enheter nödvändigtvis har tillgång till. Kontrollörer bör vara ackrediterade av ett ackrediteringsorgan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁹ eller på annat sätt vara auktoriserade på ett sätt som är jämförbart med förordning (EG) nr 765/2008. Oberoende kontrollörer bör därmed säkerställa att de utsläppsrapporter som operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer tagit fram är korrekta och uppfyller kraven i denna förordning. Verifieringsverksamheten bör anpassas till relevanta europeiska eller andra internationella standarder och metoder för kontrollörer och bör ta vederbörlig hänsyn till den kontrollerade verksamhetens art. Kontrollörerna bör granska uppgifterna i utsläppsrapporterna för att bedöma uppgifternas tillförlitlighet, trovärdighet och korrekthet. För att säkerställa att uppgifterna är korrekta bör kontrollörerna när så är relevant utföra anmälda och oanmälda kontroller på plats. Kontrollörer bör vara separerade från behöriga myndigheter och bör vara oberoende av operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer, vilka bör ge dem all hjälp som behövs för att möjliggöra eller underlätta verifieringsverksamhet, särskilt vad gäller tillträde till anläggningar och uppvisande av dokumentation eller register.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (18) När kommissionen, de behöriga myndigheterna och kontrollörerna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter enligt denna förordning bör de beakta den information som gjorts tillgänglig internationellt, till exempel av det internationella observatoriet för metanutsläpp (IMEO), i synnerhet vad gäller metoder för aggregering och analys av uppgifter samt verifiering av de metoder och statistiska processer som operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer använder för att kvantifiera uppgifter i sina utsläppsrapporter. I detta avseende kan referenskriterierna inkludera rapporteringsramen, de tekniska riktlinjerna och rapporteringsmallarna från metanpartnerskapet för olja och gas (*Oil and Gas Methane Partnership*, OGMP).
- (19) IMEO inrättades i oktober 2020 av unionen i partnerskap med Unep, CCAC och Internationella energiorganet och presenterades på G20-mötet i oktober 2021. IMEO har fått i uppdrag att samla in, stämma av, verifiera och offentliggöra uppgifter över antropogena metanutsläpp på global nivå. IMEO kan spela en roll när det gäller att identifiera aktörer med mycket stora utsläpp genom ett system för tidig upptäckt och varning.
- (20) I egenskap av part i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC)¹⁰ och i Parisavtalet som antogs inom ramen för UNFCCC¹¹ (*Parisavtalet*) är unionen skyldig att årligen lämna in en inventeringsrapport över antropogena växthusgasutsläpp som utgör en sammanställning över medlemsstaternas nationella växthusgasinventeringar och som upprättas med hjälp av metoder som bygger på god praxis och godtas av IPCC.

¹⁰ EGT L 33, 7.2.1994, s. 13.

¹¹ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (21) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999¹² måste medlemsstaterna rapportera uppgifter från växthusgasinventeringen och sina nationella prognoser till kommissionen. Enligt den förordningen ska rapporteringen ske i enlighet med UNFCCC:s rapporteringsriktlinjer, och den baseras ofta på standardutsläppsfaktorer snarare än på direkta mätningar på källnivå, vilket medför osäkerhet vad gäller utsläppens källor, frekvens och omfattning.
- (22) Landsuppgifter som rapporteras enligt UNFCCC:s rapporteringsbestämmelser lämnas in till UNFCCC:s sekretariat i enlighet med olika rapporteringsnivåer som överensstämmer med IPCC:s riktlinjer. Mot bakgrund av detta föreslår IPCC oftast att en metod på en högre nivå används för de utsläppskällor som har en betydande inverkan på ett lands totala växthusgasinventering vad gäller absolut nivå, trend eller osäkerhet.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (23) Varje nivå representerar en viss grad av metodologisk komplexitet. Det finns tre nivåer. Nivå 1-metoder använder normalt sett IPCC:s standardutsläppsfaktorer och kräver endast grundläggande och övergripande verksamhetsuppgifter. På högre nivåer används mer detaljerade metoder och källspecifika, tekniskspecifika, regionspecifika eller landsspecifika utsläppsfaktorer, vilka ofta bygger på mätningar och normalt sett kräver mer detaljerade verksamhetsuppgifter. Mer specifikt kräver nivå 2 användning av landsspecifika faktorer i stället för standardutsläppsfaktorer, medan nivå 3 kräver uppgifter eller mätningar per enskild anläggning och omfattar tillämpning av en rigorös ”nedifrån-och-upp”-bedömning per källtyp på varje enskild anläggning. IPCC angav i *Refinement to the 2006 IPCC guidelines for national greenhouse gas inventories* från 2019 att det representerar en ökad säkerhet i mätningarna av metanrelaterade utsläpp att gå från nivå 1 till nivå 3.
- (24) Medlemsstaterna har olika praxis för vilken nivå de tillämpar för sina rapporter om energirelaterade metanutsläpp till UNFCCC:s sekretariat. Att rapportera stora utsläppskällor enligt nivå 2 överensstämmer med IPCC:s rapporteringsriktlinjer, eftersom nivå 2 anses representera en bättre metod. Rapportering på nivå 1, den lägsta nivån, är fortfarande mycket vanlig i flera medlemsstater för metanutsläpp från kol, gas och olja. Därför varierar metoderna för uppskattning och rapportering av energirelaterade metanutsläpp mellan medlemsstaterna.

- (25) För närvarande kvarstår frivilliga industriledda initiativ i många länder som det huvudsakliga tillvägagångssättet för kvantifiering och begränsning av metanutsläpp. Ett viktigt industrilett initiativ inom energisektorn är OGMP, ett frivilligt initiativ för att mäta och rapportera metanutsläpp som inrättades 2014 av Unep och CCAC och i vars styrelse kommissionen är representerad. OGMP har som huvudmål att fastställa bästa praxis i syfte att förbättra tillgängligheten till världsomfattande information om kvantifiering och hantering av metanutsläpp och att främja åtgärder för begränsning av metanutsläppen. I OGMP:s arbete med att ta fram standarder och metoder deltar regeringar, det civila samhället och företag. Hittills har fler än 115 företag, som har tillgångar i mer än 60 länder på fem kontinenter och står för över 35 % av världens produktion av olja och gas och över 70 % av LNG-flödena, anslutit sig till Uneps OGMP 2.0. Regelverket OGMP 2.0 är den senaste upplagan av en dynamisk standard för metanutsläpp och kan utgöra lämplig grund för metanutsläppsstandarder som vilar på gedigna vetenskapliga standarder.
- (26) Mot bakgrund av detta är det nödvändigt att förbättra mätningar av metanutsläpp och kvaliteten på rapporterade uppgifter, inbegripet de huvudsakliga källorna till metanutsläpp från produktion och användning av energi inom unionen. Vidare bör tillgången på uppgifter på källnivå och gedigen kvantifiering av metanutsläpp säkerställas, vilket skulle öka rapporternas tillförlitlighet och utvidga tillämpningsområdet för lämpliga begränsningsåtgärder.

- (27) För att kvantifieringar och rapporter ska vara ändamålsenliga, bör operatörer och företag vara skyldiga att kvantifiera och rapportera metanutsläpp per källa och att tillgängliggöra sammanställda uppgifter för medlemsstaterna så att medlemsstaterna kan förbättra sina inventeringars och rapporters korrekthet. Dessutom behövs ändamålsenlig verifiering av rapporterade uppgifter. För att minimera den administrativa bördan för operatörer och företag bör de rapportera på årsbasis.
- (28) Denna förordning, som bygger på de relevanta delarna av regelverket OGMP 2.0, bidrar till insamlandet av tillförlitliga och gedigna uppgifter som kan utgöra en lämplig grund för övervakning av metanutsläpp och föreskriver, vid behov, vidare åtgärder för att ytterligare minska metanutsläppen.

- (29) Regelverket OGMP 2.0 har fem rapporteringsnivåer. Rapportering på källnivå börjar på nivå 3, vilket anses vara jämförbart med UNFCCC:s nivå 3. På den nivån får generiska utsläppsfaktorer användas. Rapportering på nivå 4 enligt OGMP 2.0 kräver direkta mätningar av metanutsläpp på källnivå och tillåter användning av specifika utsläppsfaktorer. För rapportering på nivå 5 enligt OGMP 2.0 krävs kompletterande mätningar på anläggningsnivå utöver kvantifiering på källnivå av metanutsläpp. Dessutom krävs enligt regelverket OGMP 2.0 att företag rapporterar direkta mätningar av metanutsläpp inom tre år från det att de anslutit sig till OGMP 2.0 för kontrollerade tillgångar och inom fem år för icke-kontrollerade tillgångar. De tidsfrister inom vilka operatörer och företag ska lämna in de rapporter som krävs enligt denna förordning bör fastställas utifrån den strategi som används i OGMP 2.0 vad gäller rapportering på källnivå och med hänsyn till att ett stort antal företag i unionen redan hade anslutit sig till OGMP 2.0. Utöver kvantifiering på källnivå ger kvantifiering på anläggningsnivå möjlighet till bedömning, verifiering och avstämning av uppskattningar på källnivå som sammanställs per anläggning, vilket ökar trovärdigheten för rapporterade utsläpp. Liksom i regelverket OGMP 2.0 bör det krävas att mätningar på anläggningsnivå stäms av mot kvantifiering på källnivå.
- (30) Enligt uppgifter från unionens växthusgasinventering, som baseras på nationella växthusgasinventeringar som rapporterats i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, beror mer än hälften av alla direkta metanutsläpp inom energisektorn på oavsiktliga utsläpp av metan till atmosfären. Vad gäller olja och gas utgör sådana oavsiktliga metanutsläpp merparten av alla metanutsläpp.

- (31) Oavsiktligt läckage av metan till atmosfären kan uppstå under borrning och utvinning samt vid behandling, lagring, överföring och distribution till slutanvändare. Sådant läckage kan också uppstå i inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar eller permanent igenpluggade och övergivna brunnar. Vissa metanutsläpp kan bero på brister i, eller normalt slitage på, tekniska komponenter som till exempel kopplingar, flänsar och ventiler, eller skadade komponenter, exempelvis vid olyckor. Korrosion kan också orsaka läckage genom höljet till trycksatt utrustning.
- (32) För att minska metanutsläpp bör operatörerna vidta alla lämpliga begränsningsåtgärder för att minimera metanutsläppen från sin verksamhet.
- (33) Mer specifikt minskas metanutsläpp från läckage oftast genom LDAR-undersökningar, vilka utförs för att först identifiera läckage och därefter reparera läckage eller byta ut läckande komponenter. Operatörer bör därför genomföra regelbundna LDAR-undersökningar, inbegripet av komponenter som ventilerar metan i syfte att kontrollera om utrustning har funktionsfel.

- (34) För detta syfte bör en harmoniserad strategi införas för att säkerställa lika villkor för samtliga operatörer inom unionen. Denna strategi bör omfatta minimikrav för LDAR-undersökningar med en lämplig nivå av flexibilitet för medlemsstaterna och operatörerna. Denna flexibilitet erfordras för att möjliggöra för innovation och framtagande av nya komponenter, nya LDAR-tekniker och nya detekteringsmetoder, och därmed förhindra teknisk inlåsning, som skulle vara negativt för miljöskyddet. Nya LDAR-tekniker och nya detekteringsmetoder utarbetas kontinuerligt och medlemsstaterna bör uppmuntra till innovation inom sektorn så att de komponenter, LDAR-tekniker och detekteringsmetoder som släpper ut minst, och också är exakta och kostnadseffektiva kan antas.

- (35) Skyldigheter vad gäller LDAR-undersökningar bör återspegla bästa praxis. LDAR-undersökningar bör i första hand ha som syfte att upptäcka och så snabbt som möjligt eliminera eventuella läckage genom reparation eller utbyte av den läckande komponenten, snarare än att kvantifiera dessa, och områden där det föreligger högre risk för läckage bör kontrolleras oftare. Fastställandet av hur ofta LDAR-undersökningarna genomförs och beslutet att reparera eller byta ut en komponent bör inte vägledas endast av behovet av att reparera eller byta ut komponenter som avger metan som ligger över tröskelvärdet för metanutsläpp, utan även av överväganden gällande driften, med beaktande av säkerhetsrisker. När en högre säkerhetsrisk eller en högre risk för metanutsläpp har identifierats bör de behöriga myndigheterna därför ha möjlighet att rekommendera mer frekventa LDAR-undersökningar av de relevanta komponenterna eller att komponenter ersätts med teknik med mindre benägenhet för läckage. Alla läckage oavsett omfattning bör undersökas och kontrolleras, eftersom små läckage kan utvecklas till stora. Reparationer av läckage bör kontrolleras för att styrka att reparationen gett effekt. I syfte att möjliggöra användning av nya eller mer avancerade komponenter eller tekniker för detektering av metanutsläpp bör anges storleken på den metanförlust vid eller över vilken reparation krävs, samtidigt som operatörerna själva får välja detekteringsanordning. När så är lämpligt bör det vara möjligt att använda detekteringstekniker, såsom kontinuerlig övervakning, som en del av LDAR-undersökningar så länge de uppfyller kraven i denna förordning avseende avancerade detekteringstekniker. De bäst presterande operatörer som producerar eller behandlar olja eller naturgas bör kunna tillämpa olika frekvenser för LDAR-undersökningar, under förutsättning att villkoren för avancerade detekteringstekniker i denna förordning är uppfyllda och att de behöriga myndigheterna gett sitt godkännande.

- (36) LDAR-undersökningar bör genomföras med hjälp av lämpliga tillgängliga tekniker och detektionstekniker för att identifiera läckor: så nära varje enskild potentiell utsläppskälla som möjligt för komponenter över jord och komponenter över havsnivån, i gränsytan mellan mark och atmosfär som ett första steg och, om ett potentiellt läckage upptäcks, så nära utsläppskällan som möjligt som ett andra steg för komponenter under jord, samt med tillämpning av den bästa detektionsteknik som är kommersiellt tillgänglig för offshorekomponenter under havsnivån eller under havsbotten.
- (37) När det gäller komponenter under jord genomförs LDAR-undersökningar i allmänhet med hjälp av en process i två steg. Det första steget i denna process består i att genomföra en första läckagedetektering och avgöra om marken ska grävas upp, eller om borrhål ska borrar om rörledningen är direkt åtkomlig. Operatörer gräver upp eller borrar i marken om läckaget ligger på eller över det första tröskelvärdet för läckagedetektering. Det andra steget består i att genomföra en andra läckagedetektering och avgöra om läckaget ska repareras. Operatörer reparerar läckaget om det ligger på eller över det andra tröskelvärdet för läckagedetektering.
- (38) Lägsta gränser för detektering syftar till att säkerställa att detekteringsanordningarna är tillräckligt känsliga för att upptäcka läckage enligt kraven i denna förordning. Såväl dessa lägsta gränser för detektering som den detekteringsteknik som ska användas bör fastställas av kommissionen, med beaktande av de olika typerna av komponenter och LDAR-undersökningar, för alla kategorier av komponenter, tillsammans med de tröskelvärden för detektering som är tillämpliga på det första steget i LDAR-undersökningarna för komponenter under jord.

- (39) Reparation eller utbyte bör ske omedelbart efter upptäckt av ett läckage på en nivå som ligger på eller över det tröskelvärde som anges i denna förordning eller så snart som möjligt därefter. Även om det kan vara nödvändigt att ta exceptionella säkerhetsmässiga, administrativa och tekniska aspekter under övervägande bör bevisning för att motivera eventuella förseningar i reparation eller utbyte tillhandahållas. Vid reparationer eller utbyten bör bästa möjliga tekniker som är kommersiellt tillgängliga och som ger långsiktigt skydd mot framtida läckage användas.
- (40) Små sammanlänkade system enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944¹³ kan stöta på problem med försörjningstrygghet och nätstabilitet vid systemstopp. För att undvika sådana risker för försörjningstryggheten bör därför reparations- eller utbytesarbeten utföras under planerade systemstopp.
- (41) Mot bakgrund av ventileringens stora växthusgasutsläpp bör den förbjudas förutom i nödsituationer eller vid funktionsfel, eller under vissa särskilda händelser då viss ventilering är oundviklig och absolut nödvändig. För att säkerställa att operatörerna inte använder utrustning som är konstruerad för att ventileras bör tekniska standarder antas som gör det möjligt att använda alternativ med lägre utsläpp.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

- (42) Fackling betraktas som rutinmässig fackling när den utförs under normal produktion av olja, gas och kol, i frånvaro av lämpliga anläggningar eller lämpliga geologiska förhållanden för att återföra den producerade gasen, använda den på plats eller bjuda ut den på en marknad. Rutinmässig fackling bör förbjudas. Fackling bör tillåtas när det är det enda alternativet till ventilering och när ventilering inte är förbjudet. Avskaffandet av rutinmässig fackling skulle också öka tillgången på naturgas för gasmarknaderna. Ventilering är skadligare för miljön än fackling eftersom den gas som avges vanligtvis innehåller höga halter metan, medan metan under fackling oxideras till koldioxid som har lägre global uppvärmningspotential. Om det inte finns några andra valmöjligheter bör fackling därför föredras framför ventilering.
- (43) Fackling som alternativ till ventilering kräver en effektiv förbränning av metan i facklingsanordningen. Av den anledningen bör också ett krav på förbränningsverkningsgraden införas i de fall då fackling är tillåtet och facklingsanordningar med en inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet på mindre än 99 % bör fasas ut. Det bör också införas krav på att anordningar med självantändning eller ständig tändlåga används, vilket ger en mer pålitlig antändning då de inte påverkas av vindförhållanden.
- (44) Återföring eller användning på plats av metan, eller utbudande av metan på en marknad bör alltid föredras framför ventilering eller fackling. Operatörer som utför ventilering bör tillhandahålla behöriga myndigheter bevis för att återföring, användning på plats, lagring för senare användning, utbudande av metan på en marknad eller fackling inte var möjligt, och operatörer som utför fackling bör tillhandahålla behöriga myndigheter bevis för att återföring, användning på plats, lagring för senare användning, eller utbudande av metan på en marknad inte var möjligt.

- (45) Operatörer bör meddela behöriga myndigheter om större ventileringshändelser och facklingshändelser utan dröjsmål, och årligen lämna in mer omfattande rapporter till dessa myndigheter om samtliga ventileringshändelser och facklingshändelser. De bör också säkerställa att utrustning och anordningar för ventilering och fackling överensstämmer med de standarder som fastslås i unionsrätten.
- (46) Metanutsläpp från inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar utgör hälso-, säkerhets- och miljörisker. Därför bör övervakning, inbegripet kvantifiering och, om sådan tryckövervakningsutrustning finns, tryckövervakning, samt rapporteringsskyldigheter fortfarande tillämpas, och dessa brunnar och brunnsplatser bör pluggas igen permanent, återställas och saneras, beroende på vad som är tillämpligt. I sådana fall bör medlemsstaterna spela en viktig roll, i synnerhet genom att upprätta inventeringar och, om ingen ansvarig part kan identifieras, rapportera metanutsläpp och upprätta begränsningsplaner inom tydliga tidsfrister.
- (47) När det gäller permanent igenpluggade och övergivna brunnar bör lämplig dokumentation som visar att det inte förekommer några metanutsläpp tillhandahållas för alla brunnar som har pluggats igen permanent och övergetts under de 30 åren före och på dagen för eller efter dagen för denna förordnings ikraftträdande och, om sådan dokumentation finns tillgänglig, för brunnar som var permanent igenpluggade och övergivna mer än 30 år före dagen för denna förordnings ikraftträdande. Sådan dokumentation bör åtminstone omfatta kvantifiering baserad på utsläppsfaktor eller på urval, eller tillförlitliga bevis för permanent underjordisk isolering i enlighet med ISO 16530-1:2017, den tillämpliga internationella standarden för brunnsintegritet för petroleum- och naturgasindustrier.

- (48) Om de behöriga myndigheterna tillhandahålls tillförlitliga bevis för väsentliga mängder metanutsläpp i en inaktiv brunn till havs, i en tillfälligt igenpluggad brunn eller i en permanent igenpluggad och övergiven brunn, beroende på vad som är tillämpligt, som har bekräftats av en oberoende tredje part, bör de behöriga myndigheterna besluta om tillämpning av skyldigheterna beträffande tillfälligt igenpluggade brunnar med avseende på den brunnen.
- (49) Antalet inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar på medlemsstaternas territorium varierar avsevärt, och vissa medlemsstater har ett mycket stort antal sådana brunnar på sina territorier. Dessa medlemsstater bör tillåtas att tillämpa ett mer gradvist tillvägagångssätt för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att göra en inventering av dessa brunnar för att säkerställa att kostnaderna och den administrativa bördan i samband med denna inventering är proportionerliga.
- (50) Eftersom sannolikheten för att metanläckage från brunnar till havs ska nå ytan beror på flera faktorer och tenderar att minska i takt med vattendjupet och då de resurser som krävs för att undersöka och hantera brunnar till havs ökar i takt med att vattendjupet och avståndet från land ökar, bör undantag från vissa skyldigheter enligt denna förordning övervägas för brunnar till havs som är belägna på större vattendjup, om det kan läggas fram gedigna bevis för att inverkan på klimatet av potentiella metanutsläpp från dessa brunnar med stor sannolikhet är försumbar.

- (51) Uppgifter från unionens växthusgasinventering visar att metanutsläpp från kolgruvor är den enskilt största källan till metanutsläpp inom unionens energisektor. År 2019 utgjorde direkta utsläpp från kolsektorn 31 % av alla metanutsläpp, vilket nästan motsvarar procentandelen för direkta metanutsläpp från olja och fossil gas tillsammans, närmare bestämt 33 %.
- (52) För närvarande finns det inte någon unionsomfattande särskild lagstiftning som begränsar metanutsläppen från kolsektorn, trots tillgång till en rad olika typer av tekniker för begränsning av utsläpp. Det finns ingen särskild standard för övervakning, rapportering eller verifiering varken på unionsnivå eller internationellt. Inom unionen ingår rapportering av metanutsläpp från kolindustrin i medlemsstaternas rapportering av växthusgasutsläpp. Uppgifter från underjordiska kolgruvor ingår också i det europeiska register över utsläpp och överföringar av föroreningar som upprättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006¹⁴.
- (53) Nyligen genomförda studier visar att metanutsläpp i första hand är kopplade till underjordisk gruvbrytning, i aktiva, stängda och övergivna kolgruvor. I aktiva underjordiska kolgruvor kontrolleras metankoncentrationen i luften kontinuerligt, eftersom den utgör en hälso- och säkerhetsrisk. Vad gäller underjordiska kolgruvor uppstår större delen av metanutsläppen genom ventilering och dränerings- eller avgasningssystem, som är de två huvudsakliga sätten att minska luftens metankoncentration i kolgruvgångarna.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 av den 18 januari 2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1).

(54) När produktionen har upphört och en kolgruva stängs eller överges fortsätter den att släppa ut metan, vilket benämns som metan från övergivna gruvor (AMM, *Abandoned Mine Methane*). Sådana metanutsläpp sker vanligtvis från tydliga källpunkter, såsom ventilationsschakt eller tryckutjämningschakt. I och med den höjda klimatambitionen och övergången till energiproduktion från mindre koldioxidintensiva energikällor kommer AMM-utsläppen troligtvis att öka inom unionen. Det uppskattas att metan från icke-vattenfyllda kolgruvor, även tio år efter det att gruvbrytningen har upphört, fortfarande släpps ut med halter som utgör nästan 40 % av dem som registrerades vid tidpunkten för stängningen. Vidare är hanteringen av AMM fortfarande splittrad på grund av skillnader i rättigheter och skyldigheter när det gäller ägande och exploatering inom unionen. Medlemsstaterna bör därför göra inventeringar av stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor i vilka verksamheten har upphört efter den ... [70 år före den dag då denna förordning träder i kraft] och den identifierade ansvariga parten bör vara skyldig att installera anordningar för mätning av metanutsläpp.

- (55) Aktiva koldagbrott inom unionen producerar brunkol och släpper ut mindre metan än underjordiska kolgruvor. Brunkolsgruvorna i unionen är huvudsakligen koldagbrott, med undantag för en underjordisk brunkolsgruva i en medlemsstat. Enligt unionens växthusgasinventering släppte aktiva koldagbrott under 2019 ut 166 kiloton metan, jämfört med 828 kiloton metan från underjordiska kolgruvor. Mätning av metanutsläpp från koldagbrott är en utmaning på grund av metanets tendens att sprida sig över stora områden. Av denna anledning, och trots att lämplig teknik finns tillgänglig, mäts sällan metanutsläpp från koldagbrott. Metanutsläpp från koldagbrott kan härledas med hjälp av specifika kolutsläppsfaktorer och, med större precision, med hjälp av gruv- eller fyndighetsspecifika utsläppsfaktorer, eftersom gruvfälten har fyndigheter med olika metanbindande kapacitet. Utsläppsfaktorer kan erhållas från mätning av flötsernas gasinnehåll genom provtagning från borrhålskärnor från prospektering. Gruvoperatörer bör därför kvantifiera metanutsläpp i koldagbrott med hjälp av sådana utsläppsfaktorer.
- (56) Metanutsläpp från helt vattenfyllda underjordiska kolgruvor tenderar att minska avsevärt med tiden eftersom de hydrogeologiska förhållandena stabiliseras efter det att kolgruvan stängts och vattenfyllningsprocessen är avslutad. Det bör därför vara möjligt att i vederbörligen motiverade fall undanta sådana kolgruvor från kvantifieringsskyldigheter.

- (57) Gruvoperatörer bör kontinuerligt utföra mätning och kvantifiering av metanutsläpp från ventilationsschakt i underjordiska kolgruvor och kontinuerlig mätning av ventilerad och facklad metan i dräneringsstationer. De bör använda specifika utsläppsfaktorer för koldagbrott. De bör rapportera dessa uppgifter till behöriga myndigheter.
- (58) Begränsning av metanutsläpp kan bäst uppnås i aktiva och stängda underjordiska kolgruvor eller övergivna underjordiska kolgruvor. Metanutsläpp från aktiva koldagbrott och stängda eller övergivna koldagbrott kan på grund av tekniska begränsningar för närvarande inte begränsas på ett ändamålsenligt sätt. För att kunna bidra till forskning om och utveckling av tekniker för begränsning av sådana metanutsläpp i framtiden bör det dock finnas en ändamålsenlig och detaljerad övervakning, rapportering och verifiering av omfattningen av dessa metanutsläpp.
- (59) Aktiva underjordiska kolgruvor är antingen energikolgruvor eller kokskolgruvor. Energikol används huvudsakligen som energikälla och kokskol används som bränsle och som reaktant vid tillverkning av stål. Både energikolgruvor och kokskolgruvor bör vara föremål för mätning, rapportering och verifiering av samt begränsningsåtgärder för metanutsläpp. Begränsningsåtgärder bör genomföras genom en utfasning av ventilering och fackling. Begränsningsåtgärder bör inte leda till en försämring av arbetstagarnas säkerhet.

- (60) För aktiva underjordiska kolgruvor bör begränsningsåtgärder genomföras genom en utfasning av facklingsanordningar med en inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet på mindre än 99 %. Metanutsläpp kan förhindras genom att stängda eller övergivna underjordiska kolgruvor vattenfylls, men detta sker inte systematiskt och medför risker för miljön. I dessa kolgruvor bör facklingsanordningar med en inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet på mindre än 99 % också fasas ut. Eftersom geologiska begränsningar och miljöaspekter utgör hinder för en universallösning när det gäller övergivna underjordiska kolgruvor, bör medlemsstaterna införa sin egen begränsningsplan som tar hänsyn till dessa begränsningar och till de tekniska möjligheterna att begränsa AMM.
- (61) För att minska metanutsläppen från aktiva kolgruvor bör medlemsstaterna tillåtas att införa incitamentsystem för att minska metanutsläppen, med förbehåll för tillämpliga regler för statligt stöd. Dessa system kan i synnerhet ge incitament till investeringar i avskiljning och injektion av metan i nätet och till minskade metanutsläpp från ventilationsschakt och från fackling. Medlemsstaterna bör tillåtas att införa särskilda avgiftssystem för att underlätta investeringar i minskade metanutsläpp, bland annat som en del av program för statligt stöd som syftar till avveckling av kapacitet för kolproduktion, med förbehåll för tillämpliga regler för statligt stöd.
- (62) Befintlig bästa praxis för begränsning när det gäller att minska metanutsläpp bör tillåtas i stängda eller övergivna kolgruvor, såsom utveckling av geotermiska lagringsprojekt och värmelagringsprojekt i vattenfyllda kolgruvor, vattenkrafttillämpningar i icke-vattenfyllda kolgruvor, avskiljning av metanutsläpp genom avgasning, användning av säkerhetsrelevanta avgasningsanordningar, användning av gruvgas för energiproduktion eller uppdämning av gruvvatten och andra möjliga användningar.

- (63) Unionen är beroende av import för 70 % av sin förbrukning av stenkol, 97 % av sin oljeförbrukning och 90 % av sin förbrukning av fossil gas. Av de globala antropogena metanutsläppen uppskattas visserligen endast omkring 6 % släppas ut i Europa, men förbrukningen och importberoendet av fossila bränslen bidrar avsevärt till unionens metanutsläpp.
- (64) De effekter av den globala uppvärmningen som orsakas av metanutsläpp är gränsöverskridande. Även om vissa tredjeländer som producerar fossil energi har börjat agera på hemmaplan för att minska metanutsläppen inom sin energisektor, är många producenter i tredjeländer och exportörer inte föremål för någon form av lagstiftning på sin respektive inhemska marknad. De behöver tydliga incitament att minska sina metanutsläpp. Transparent information om metanutsläpp i samband med produktion av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden bör därför göras tillgänglig för marknaderna och allmänheten.
- (65) För närvarande råder det brist på korrekta uppgifter, rapporterade på UNFCCC:s nivå 3 eller med användning av motsvarande metoder, om internationella metanutsläpp. Många tredjeländer som exporterar fossil energi har ännu inte lämnat in fullständiga inventeringsuppgifter till UNFCCC:s sekretariat. Dessutom finns det belegg för att metanutsläppen från produktionen av olja och gas globalt sett har ökat markant, nämligen från 65 till 80 Mt/år under de senaste 20 åren.

- (66) Såsom anges i metanstrategin har unionen åtagit sig att samarbeta med sina energipartner och andra viktiga tredjeländer som importerar och exporterar fossil energi för att ta itu med metanutsläppen globalt. Energidiplomati om metanutsläpp har redan gett viktiga resultat. I september 2021 tillkännagav unionen och Förenta staterna den globala utfästelsen om metan, som lanserades vid FN:s klimatkonferens (COP26) i november 2021. Den globala utfästelsen om metan utgör ett politiskt åtagande att samarbeta för att kollektivt minska de globala metanutsläppen med 30 % jämfört med 2020 års nivåer fram till 2030, och att vidta omfattande inhemska åtgärder för att nå detta mål. Den innehåller också ett åtagande om att börja använda bästa tillgängliga inventeringsmetoder för att kvantifiera metanutsläpp. Fler än hundra länder, som står för nästan hälften av de globala antropogena metanutsläppen, har redan anslutit sig till den globala utfästelsen om metan.
- (67) IMEO spelar en viktig roll för att öka öppenheten i fråga om globala metanutsläpp inom energisektorn, och kommissionen bör fortsätta att samarbeta med IMEO.
- (68) Parallellt med sitt diplomatiska arbete för att fullgöra globala åtaganden om en betydande minskning av metanutsläpp uppmuntrar unionen vidare alla insatser som rör en betydande minskning av dessa utsläpp globalt, särskilt i de tredjeländer som levererar fossil energi till unionen.

(69) Därför bör de som importerar råolja, naturgas och kol till unionen vara skyldiga att tillhandahålla de relevanta behöriga myndigheterna information om åtgärder som rör mätning, rapportering, verifiering och minskning av metanutsläpp och som vidtagits av exportörer till unionen och producenter i tredjeländer, i synnerhet om tillämpningen av regleringsåtgärder eller frivilliga åtgärder för att kontrollera metanutsläppen från producenter i tredjeländer som levererar råolja, naturgas eller kol, såsom LDAR-undersökningar eller åtgärder för kontroll och begränsning av ventileringshändelser och facklingshändelser. De nivåer för mätning och rapportering som fastställs i de informationskrav som gäller för importörer bör motsvara dem som gäller för operatörer inom unionen. Dessutom bör importörernas skyldighet att tillhandahålla information om åtgärder som vidtagits för att kontrollera metanutsläpp inte vara mer betungande än motsvarande skyldighet för operatörer inom unionen. Medlemsstaterna bör kommunicera informationen om dessa åtgärder till kommissionen. På grundval av denna information bör unionen inrätta och driva en öppenhetsdatabas för metanutsläpp, som innehåller bland annat information som rapporterats av unionsföretag och av importörer av råolja, naturgas och kol. En sådan databas skulle fungera som informationskälla när importörer fattar beslut om inköp av råolja, naturgas och kol samt för andra aktörer och allmänheten. Utöver öppenhetsdatabasen för metanutsläpp bör kommissionen utarbeta prestandaprofiler för metan som innehåller uppgifter om metanutsläpp avseende råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden. Dessa profiler bör också innehålla en bedömning av de insatser som unionsproducenter och importörer, samt producenter och exportörer i tredjeländ, av fossil energi till unionen gjort för att mäta och rapportera samt minska sina metanutsläpp. Profilerna bör vidare omfatta information om regleringsåtgärder avseende mätning, rapportering, verifiering och begränsning som vidtagits av tredjeländer där råolja, naturgas och kol produceras.

(70) Dessutom bör kommissionen inrätta ett globalt verktyg för övervakning av metanutsläpp som tillhandahåller information om förekomst, omfattning och plats för händelser med stora metanutsläpp från energikällor, samt en mekanism för snabba insatser för att hantera händelser med mycket stora utsläpp inom eller utanför unionen. I detta avseende bör kommissionen beakta all vederbörligen underbyggd information som mottagits från medlemsstaterna eller tredje parter om händelser med mycket stora utsläpp. Medlemsstaterna bör uppmuntras att dela med sig av sådan information till kommissionen. Dessa verktyg bör uppmuntra ytterligare till verkliga och påtagliga resultat från genomförandet av åtgärder som reglerar metanutsläpp och från effektiva begränsningsåtgärder som vidtagits av företag i unionen och företag som levererar fossil energi till unionen. Det bör vara möjligt att basera dessa verktyg på befintliga internationella verktyg eller ramar. Dessa verktyg bör sammanställa uppgifter från olika auktoriserade dataleverantörer och datatjänster, inbegripet Copernicuskomponenten i unionens rymdprogram, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696¹⁵, och IMEO. De bör tillhandahålla information för kommissionens bilaterala dialoger med relevanta tredjeländer vad gäller politik och åtgärder på området för metanutsläpp.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013 och (EU) nr 377/2014 och beslut nr 541/2014/EU (EUT L 170, 12.5.2021, s. 69).

- (71) Tillsammans bör öppenhetsdatabasen för metanutsläpp, prestandaprofilerna för metan, det globala verktyget för övervakning av metanutsläpp och mekanismen för snabba insatser bidra till att öka öppenheten gentemot köpare i unionen, vilket gör det möjligt för dem att fatta informerade beslut om inköp och förbättrar möjligheten till ett bredare spektrum av lösningar för begränsning av metanutsläpp runt om i världen. Dessutom bör dessa instrument ytterligare motivera företag i tredjeland att tillämpa internationella standarder för mätning och rapportering av metanutsläpp, såsom dem som antagits inom ramen för regelverket OGMP 2.0, eller vidta effektiva åtgärder för mätning, samt rapportering och begränsning, och möjliggöra verifiering.
- (72) Nya avtal som unionsimportörer ingår för leverans av råolja, naturgas eller kol bör stärka införandet i tredjeländer av regler för övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning. Det bör införas regler som gör det möjligt för leverantörer i tredjeland och unionsimportörer att visa att sådana åtgärder är likvärdiga med kraven i denna förordning när det gäller råolja, naturgas eller kol som importeras till unionen. Även om klausuler för detta ändamål inte kan införas i befintliga avtal, är det möjligt att införa sådana klausuler i nya avtal eller i befintliga avtal som håller på att förlängas, även när det sker genom automatisk förlängning. I detta sammanhang skulle de standardklausuler som kommissionen rekommenderar vara användbara för företagen.

- (73) Det bör vara möjligt att uppnå likvärdighet för övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inte endast genom åtgärder som tillämpas av enskilda företag, utan även på tredjelandsnivå, genom de befintliga rättsliga ramar som reglerar sådan övervakning, rapportering och verifiering. Kommissionen bör därför ges befogenhet att fastställa kraven på den bevisning som tredjeländer ska tillhandahålla i detta avseende, varvid den bör samarbeta aktivt med alla exporterande tredjeländer och ta vederbörlig hänsyn till eventuella olikartade förhållanden i dessa tredjeländer och till unionens skyldigheter enligt internationell rätt. Kommissionen bör också ges befogenhet att fastställa och återkalla likvärdighet för individuella tredjeländer, när så är lämpligt.
- (74) Det bör övervägas instrument, inbegripet dialoger om händelser med mycket stora utsläpp, övervakning, rapportering och verifiering av beslut om likvärdighet samt antagande av samarbetsramar, för att säkerställa ett korrekt genomförande av skyldigheterna för importörer, samt för producenter eller exportörer som är etablerade i tredjeländer och som levererar råolja, naturgas eller kol till unionen. Kommissionen bör kunna föreslå instrument för samarbete med tredjeländer. Antagandet av dessa instrument bör i tillämpliga fall regleras av relevanta bestämmelser i fördragen.
- (75) Kommissionen bör inte inleda någon dialog med tredjeländer om händelser med mycket stora utsläpp, bör avstå från att anta beslut om likvärdighet och bör inte rekommendera att förhandlingar inleds om en ram om samarbete, om detta skulle riskera kringgående av restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) eller artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) avseende import av råolja, naturgas och kol.

- (76) När öppenhetsdatabasen för metanutsläpp, prestandaprofilerna för metan, det globala verktyget för övervakning av metanutsläpp och mekanismen för snabba insatser har införts bör kommissionen fastställa metoden för att beräkna metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol. Metoden bör göras tillgänglig för allmänheten. Kommissionen bör på grundval av detta bedöma hur olika nivåer av maximivärden för metanintensitet potentiellt kan påverka en trygg energiförsörjning och unionsekonomin konkurrenskraft.
- (77) Kommissionen bör ges befogenhet att fastställa obligatoriska maximivärden och klasser för metanintensitet i samband med produktion av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden, på grundval av metoden för beräkning av metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol och bedömningen av den potentiella påverkan av fastställandet av maximivärden för metanintensitet. Dessa värden bör fastställas till nivåer som främjar en minskning av de globala metanutsläppen, samtidigt som en trygg energiförsörjning bevaras på unionsnivå och nationell nivå, säkerställer icke-diskriminerande behandling och skyddar unionsekonomin konkurrenskraft.

(78) För att säkerställa ett harmoniserat genomförande av denna förordning och skapa en gemensam teknisk ram för alla aktörer inom sektorerna för olja, gas och kol bör kommissionen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012¹⁶, överväga att begära att de berörda europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar harmoniserade standarder för mätning och kvantifiering av metanutsläpp inom sektorerna för olja, gas och kol, för LDAR-undersökningar samt för utrustning för ventilering och fackling. Dessa standarder bör bli obligatoriska vid tillämpningen av denna förordning, för att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt bland operatörer, företag och gruvoperatörer och dem som är involverade i att säkerställa efterlevnaden av denna förordning, särskilt kommissionen, behöriga myndigheter och kontrollörer. Om harmoniserade standarder inte kan tillhandahållas eller inte säkerställer överensstämmelse med kraven i denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta tekniska föreskrifter för att täcka de nödvändiga kraven. Fram till den dag då sådana standarder eller tekniska föreskrifter börjar tillämpas bör operatörer, företag och gruvoperatörer följa senaste branschpraxis och bästa tillgängliga tekniker.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (79) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Det bör vara möjligt att i dessa sanktioner inkludera böter och löpande viten. För att dessa sanktioner ska ha en betydande avskräckande effekt bör de stå i proportion till överträdelsens karaktär, den vinst som härrör från överträdelsen och miljöskadornas karaktär och allvar samt påverkan på människors säkerhet och hälsa. När de berörda myndigheterna ålägger sanktioner bör de ta vederbörlig hänsyn till den aktuella överträdelsens karaktär, allvar och varaktighet. Sanktioner bör åläggas på ett icke-diskriminerande sätt och i överensstämmelse med unionsrätten, internationell rätt och nationell rätt. Tillämpliga processuella skyddsåtgärder och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör iakttas.

- (80) Av skäl som rör enhetlighet bör en förteckning över vilka typer av överträdelser som bör vara föremål för sanktioner fastställas. För att underlätta en enhetlig tillämpning av sanktioner i medlemsstaterna bör dessutom gemensamma, icke-uttömmande och vägledande kriterier fastställas för tillämpning av sanktioner. Sanktionernas avskräckande effekt bör förstärkas genom att det föreskrivs en möjlighet att offentliggöra information rörande de sanktioner som ålagts av medlemsstater, med förbehåll för Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679¹⁷ och (EU) 2018/1725¹⁸ när sanktionerna åläggs fysiska personer.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (81) Som ett resultat av de bestämmelser som kräver investeringar av reglerade enheter och som ska tas i beaktande vid fastställande av tariffer bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942¹⁹ ändras så att Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) anförtros uppdraget att tillgängliggöra en uppsättning indikatorer och referensvärden för jämförelse av investeringskostnader per enhet med koppling till mätning, kvantifiering, övervakning, rapportering, verifiering och minskning av metanutsläpp för jämförbara projekt.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 158, 14.6.2019, s. 22).

(82) I syfte att definiera de olika inslagen i utfasningen av ventilering och fackling i kokskolgruvor bör befogenheten att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning med fastställda begränsningar för ventilering av metan från ventilationsschakt i kokskolgruvor. I syfte att, vid behov, ge möjlighet att kräva ytterligare information från importörer bör dessutom befogenheten att anta rättsakter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning genom att göra ändringar eller tillägg avseende den information som importörerna ska tillhandahålla. I syfte att fastställa metoden för beräkning av metanintensiteten kopplad till produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden på producentnivå, och för att fastställa relevanta maximivärden och klasser för metanintensitet, bör vidare befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning. I syfte att säkerställa ett harmoniserat genomförande av denna förordning bör slutligen befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning genom antagande av harmoniserade standarder och tekniska föreskrifter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²⁰. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

²⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (83) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta närmare regler med avseende på mallar för rapportering av metanutsläpp, lägsta gränser för detektering och detekteringsteknik för detekteringsanordningar samt tröskelvärden för det första steget i LDAR-undersökningar, samt med avseende på förfarandet och kraven och enskilda beslut när det gäller likvärdighet för åtgärder för övervakning, rapportering, verifiering i tredjeländer, i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²¹.
- (84) Kommissionen bör övervaka och se över tillämpningen av denna förordning och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Den rapporten bör särskilt innehålla en bedömning av denna förordnings ändamålsenlighet och effektivitet, den uppnådda minskningen av metanutsläpp och av huruvida ytterligare eller alternativa åtgärder är nödvändiga. Den rapporten bör ta hänsyn till relevant unionslagstiftning inom närliggande områden. Beroende på slutsatserna i den rapporten och som en del av översynen av denna förordning kan kommissionen överväga att, när så är lämpligt, lägga fram lagstiftningsförslag.

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (85) Eftersom målen för denna förordning, nämligen fastställande av bestämmelser för korrekt mätning, kvantifiering, övervakning, rapportering och verifiering samt för minskning av metanutsläpp inom unionens energisektor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs regler för korrekt mätning, kvantifiering, övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp inom unionens energisektor samt minskningen av sådana utsläpp, inbegripet genom undersökningar för detektering och reparation av läckage (LDAR, *Leak Detection and Repair*), reparationsskyldigheter och begränsningar för ventilering och fackling. I denna förordning fastställs även bestämmelser om verktyg som säkerställer öppenhet vad gäller metanutsläpp.
2. Denna förordning är tillämplig på
 - a) prospektering och produktion av olja och fossil gas, samt insamling och behandling av fossil gas,
 - b) inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar samt permanent igenpluggade och övergivna brunnar,
 - c) överföring och distribution av naturgas, med undantag för mätarsystem vid slutförbrukningspunkter och de delar av servisledningar mellan distributionsnät och mätarsystem som är belägna på slutförbrukares egendom, samt underjordslagring och verksamhet i LNG-anläggningar, och

- d) aktiva underjordiska kolgruvor och koldagbrott, stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor.
3. Denna förordning är också tillämplig på metanutsläpp som uppstår utanför unionen, med avseende på råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden, enligt vad som avses i kapitel 5.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *metanutsläpp*: alla direkta utsläpp från en komponent, oavsett om de orsakas av ventilering, ofullständig förbränning vid fackling eller av läckage.
2. *komponent*: en del eller enhet av utrustning som används i anläggningar eller infrastruktur för olja, naturgas eller kol och som kan släppa ut metan.
3. *operatör*: en fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar en tillgång eller, om så föreskrivs i nationell rätt, har delegerad ekonomisk befogenhet att fatta beslut om en tillgångs tekniska funktion.
4. *tillgång*: en affärsenhet eller driftsenhet som kan bestå av flera anläggningar, inklusive kontrollerade tillgångar och icke-kontrollerade tillgångar.

5. *kontrollerade tillgångar*: tillgångar vars drift kontrolleras av operatören.
6. *icke-kontrollerade tillgångar*: tillgångar vars drift inte kontrolleras av operatören.
7. *anläggning*: en samling komponenter som har ett visst samband med varandra som delar av en tillgång.
8. *överföring*: överföring enligt definitionen i artikel 2.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../...²²⁺.
9. *systemansvarig för överföringssystem*: systemansvarig för överföringssystem enligt definitionen i artikel 2.18 i direktiv (EU) .../...⁺⁺.
10. *distribution*: distribution enligt definitionen i artikel 2.19 i direktiv (EU) .../...⁺⁺.
11. *systemansvarig för distributionssystem*: systemansvarig för distributionssystem enligt definitionen i artikel 2.20 i direktiv (EU) .../...⁺⁺.
12. *gruvoperatör*: varje fysisk eller juridisk person som driver eller kontrollerar en kolgruva eller, om så föreskrivs i nationell rätt, har delegerad ekonomisk befogenhet att fatta beslut om en kolgruvas tekniska funktion.

²² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../... av den ... om gemensamma regler för de inre marknaderna för förnybar gas och naturgas och för vätgas samt om ändring av direktiv (EU) 2023/1791 och upphävande av direktiv 2009/73/EG (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: för in numret på PE-CONS 104/23 (2021/0425 (COD)) i texten och komplettera motsvarande fotnot.

⁺⁺ EUT: för in numret på PE-CONS 104/23 (2021/0425 (COD)).

13. *verifiering*: den verksamhet som utförs av en kontrollör för att bedöma om de rapporter som lämnats in av operatörerna, företagen och gruvoperatörerna enligt denna förordning uppfyller kraven i denna förordning.
14. *kontrollör*: en juridisk person som bedriver verifieringsverksamhet och som vid tidpunkten för utfärdandet av ett verifieringsutlåtande är ackrediterad av ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008 eller, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.2 i den förordningen, en fysisk person som på annat sätt är bemyndigad att utföra verifieringsverksamhet.
15. *källa*: en komponent eller en geologisk struktur som släpper ut metan i atmosfären, avsiktligt eller oavsiktligt, intermittent eller kontinuerligt.
16. *utsläppsfaktor*: en koefficient som kvantifierar utsläppen av en gas per aktivitetsenhet och som är baserad på antingen ett urval av mätdata eller andra kvantifieringsmetoder, som ligger till grund för ett medelvärde som ger en representativ utsläppsnivå för en viss nivå av verksamhet under vissa givna driftsförhållanden.
17. *generisk utsläppsfaktor*: en standardiserad utsläppsfaktor för varje typ av utsläppskälla, som baseras på uppgifter från inventeringar eller databaser men som under inga omständigheter verifieras genom direkta mätningar.
18. *specifik utsläppsfaktor*: en utsläppsfaktor för en typ av utsläppskälla som baseras på direkta mätningar.
19. *direkt mätning*: direkt mätning av metanutsläppen vid källan, med hjälp av en mätanordning som möjliggör en sådan mätning.

20. *kvantifiering*: verksamhet för att fastställa mängden metanutsläpp genom direkta mätningar eller, om direkta mätningar inte är genomförbara, på grundval av andra metoder såsom simuleringsverktyg och andra detaljerade tekniska beräkningar eller en kombination av sådana metoder.
21. *metanutsläpp på anläggningsnivå*: alla källor till metanutsläpp inom en anläggning.
22. *mätning på anläggningsnivå*: mätning som ger en fullständig översikt över alla metanutsläpp på anläggningsnivå, inbegripet, för ett rörledningsnät, utsläpp från segment av ett sådant nät, och som typiskt innebär användning av sensorer som är monterade på en mobil plattform, t.ex. ett fordon, en drönare, ett luftfartyg, en båt eller en satellit eller användning av andra hjälpmedel, såsom fasta sensorer eller nätverk av kontinuerliga punktsensorer.
23. *företag*: en fysisk eller juridisk person som bedriver minst en av följande verksamheter: prospektering och produktion av olja eller fossil gas, insamling och behandling av fossil gas eller överföring, distribution och underjordslagring av gas, inklusive med avseende på LNG.
24. *LNG-anläggning*: en LNG-anläggning enligt definitionen i artikel 2.33 i direktiv (EU) .../...⁺.
25. *undersökning för detektering och reparation av läckage* eller *LDAR-undersökning*: undersökning för att kartlägga och upptäcka källor till metanläckage och andra oavsiktliga metanutsläpp, och för att reparera eller byta ut de relevanta komponenterna.
26. *undersökning av typ 1 för detektering och reparation av läckage* eller *LDAR-undersökning av typ 1*: en undersökning för detektering och reparation av läckage som utförs i enlighet med kraven i artikel 14.2, 14.7 och 14.8 samt del 1 i bilaga I för LDAR-undersökningar av typ 1.

⁺ EUT: för in numret på PE-CONS 104/23 (2021/0425 (COD)) i texten.

27. *undersökning av typ 2 för detektering och reparation av läckage* eller *LDAR-undersökning av typ 2*: en undersökning för detektering och reparation av läckage som utförs i enlighet med kraven i artikel 14.2, 14.7 och 14.8 samt del 1 i bilaga I för LDAR-undersökningar av typ 2.
28. *produktionsplats*: en plats där olja eller naturgas utvinns ur marken och där ingen behandling sker.
29. *behandlingsplats*: en plats där processer, såsom separation av olja och naturgas från vatten, används för att behandla olja och naturgas.
30. *systemstopp*: en situation där en anläggning eller en del av dess komponenter inte längre fungerar under normala driftförhållanden och stängs av, och där tryckreducering krävs helt eller delvis innan reparations- eller underhållsarbeten kan inledas.
31. *ventilering*: direktutsläpp av oförbränt metan till atmosfären.
32. *fackling*: bortskaffande av metan genom kontrollerad förbränning, i en anordning som är konstruerad för detta ändamål.
33. *rutinmässig fackling*: fackling i samband med normal produktion av olja eller fossil gas, i avsaknad av lämpliga anläggningar eller geologiska förhållanden för att återföra metan, använda det på plats eller bjuda ut det på en marknad, med undantag för fackling som orsakats av en nödsituation eller ett funktionsfel.
34. *facklingsskorsten*: en anordning som är utrustad med en tändlåga som används för fackling.

35. *nödsituation*: en tillfällig, oväntad och ovanlig situation där metanutsläpp är oundvikliga och nödvändiga för att förhindra en överhängande och betydande negativ effekt i fråga om människors säkerhet, hälsa eller miljön, med undantag för situationer som orsakas av eller är kopplade till följande händelser:
- a) Försummelse från operatörens sida att installera lämplig utrustning med tillräcklig kapacitet för förväntat eller faktiskt flöde och tryck i produktionen.
 - b) Försummelse från operatörens sida att begränsa produktionen då produktionsflödet överstigit kapaciteten hos den utrustning eller det system för insamling som berörs (utom om överskottsproduktionen orsakades av en nödsituation, ett funktionsfel eller en oplanerad reparation nedströms och varade i högst åtta timmar från den tidpunkt då kapacitetsproblemet nedströms anmäldes).
 - c) Planerat underhåll.
 - d) Annan försummelse från operatörens sida.
 - e) Upprepade funktionsfel, närmare bestämt minst fyra funktionsfel under de föregående 30 dagarna, i sammadel i utrustningen.
36. *funktionsfel*: ett plötsligt, oundvikligt fel eller haveri i utrustning som ligger utanför operatörens rimliga kontroll och som avsevärt stör verksamheten, men som inte är ett utrustningsfel eller haveri som orsakas helt eller delvis av bristande underhåll, vårdslös hantering eller andra orsaker som kan förebyggas.

37. *destruktions- och avlägsnandeeffektivitet*: den procentandel metan som har destruerats eller avlägsnats efter det att förbränningen har upphört i förhållande till den mängd metan som förs in i facklingsskorstenen.
38. *inaktiv brunn*: en olje- eller gasbrunn eller olje- eller gasbrunnspats för prospektering eller produktion, på land eller till havs, där ingen verksamhet i form av prospektering eller produktion har ägt rum under minst ett år, med undantag för tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar.
39. *tillfälligt igenpluggad brunn*: en olje- eller gasbrunn eller olje- eller gasbrunnspats för prospektering eller produktion, på land eller till havs, där brunnbarriärer har installerats för att tillfälligt isolera produktionsreservoaren och där tillgång till brunnen fortfarande är möjlig.
40. *permanent igenpluggad och övergiven brunn*: en olje- eller gasbrunn eller olje- eller gasbrunnspats för prospektering eller produktion, på land eller till havs, som har pluggats igen och inte kommer att kopplas in på nytt, där all verksamhet har avslutats och där alla installationer i anslutning till brunnen har avlägsnats i enlighet med tillämpliga lagstadgade krav och där dokumentation kan tillhandahållas i enlighet med del 1 punkt 3 i bilaga V.
41. *sanering*: rengöring av vatten och jord som kontaminerats.
42. *återställande*: den process där en olje- eller gasbrunn eller olje- eller gasbrunnspats återfår jord- och vegetationsförhållanden som liknar de som fanns innan de utsattes för störningar.

43. *kolgruva*: en anläggning där kolbrytning sker eller har skett, inklusive mark, utgrävningar, underjordiska gångar, schakt, backar, tunnlar och gruvgångar, konstruktioner, anläggningar, utrustning, maskiner och verktyg, ovan eller under jord, som används för eller är en följd av arbete för att utvinna brunkol, subbituminöst kol, bituminöst kol eller antracit från dess naturliga fyndigheter i marken, oavsett medel och metod, inklusive arbete med att förbereda kolet för utvinning.
44. *aktiv kolgruva*: en kolgruva där huvuddelen av intäkterna kommer från utvinning av brunkol, subbituminöst kol, bituminöst kol eller antracit, och där minst ett av följande villkor är uppfyllt:
- a) Gruvutveckling pågår.
 - b) Kol har producerats under de senaste 90 dagarna.
 - c) Gruvans ventilationsfläktar är i drift.
45. *underjordisk kolgruva*: en kolgruva där kol produceras genom tunnelbrytning under jord till kolbädden, där kolet sedan bryts med utrustning för kolbrytning under jord, t.ex. skärmaskiner och maskiner för kontinuerlig långväggs- och kortväggsbrytning, och transporteras till markytan.
46. *koldagbrott*: en kolgruva där kol finns nära markytan och kan utvinnas genom att de täckande lagren av berg och jord tas bort.
47. *ventilationsschakt*: en vertikal passage som används för att tillföra frisk luft under jord eller för att avlägsna metan och andra gaser från en underjordisk kolgruva.

48. *dräneringsstation*: en station som samlar in metan från ett gasdräneringssystem i en kolgruva.
49. *dräneringssystem*: ett system som kan omfatta flera metankällor och som dränerar metanrik gas från kolflötser eller omgivande berglager och transporterar det till en dräneringsstation.
50. *verksamhet efter gruvbrytning*: verksamhet efter det att kolet har brutits och transporterats till markytan, inklusive hantering, behandling, lagring och transport av kolet.
51. *kontinuerlig mätning*: en mätning där avläsning sker minst en gång per minut.
52. *kolfyndighet*: ett område som innehåller betydande koncentrationer och brytbara mängder kol, fastställt i enlighet med medlemsstatens metoder för att dokumentera geologiska mineralfyndigheter.
53. *stängd kolgruva*: en kolgruva där kolproduktionen har upphört, som är stängd i enlighet med tillämpliga licenskrav eller andra arrangemang och för vilken en operatör, ägare eller licenstagare fortfarande har ett giltigt tillstånd, en giltig licens eller en annan giltig rättslig handling som ger dem ansvar för kolgruvan.
54. *övergiven kolgruva*: en kolgruva där kolproduktionen har upphört men för vilken det inte kan identifieras någon operatör, ägare eller licenstagare som omfattas av skyldigheterna enligt ett giltigt tillstånd, en giltig licens eller en annan giltig rättslig handling som ger dem ansvar för kolgruvan eller som inte har stängts på ett reglerat sätt.

55. *alternativ användning av en övergiven underjordisk kolgruva*: användning av infrastruktur för underjordiska gruvor och utrustning för kolbrytning för andra ändamål än kolproduktion.
56. *utrustning för kolbrytning*: utrustning som förblir kopplad till metanhaltiga berglager, exempelvis ventilationshål (*gob vents*) och dräneringsrör.
57. *kokskolgruva*: en kolgruva där minst 50 % av produktionen, som ett genomsnitt för de senaste tre åren, är kokskol, enligt definitionen i bilaga B till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008²³.
58. *producent*: ett företag som i sin kommersiella verksamhet producerar råolja, naturgas eller kol genom utvinning från marken i ett licensområde eller förädling eller transport av råoljan, naturgasen eller kolet via ansluten infrastruktur inom det licensområdet.
59. *importör*: en fysisk eller juridisk person som i sin kommersiella verksamhet släpper ut råolja, naturgas eller kol med ursprung i ett tredjeland på unionsmarknaden, inbegripet fysiska eller juridiska personer som är etablerade i unionen och som utsetts att utföra de handlingar och formaliteter som krävs enligt kapitel 5.
60. *exportör*: den avtalsmässiga motparten till importören i varje avtal som ingås för leverans av råolja, naturgas eller kol till unionen.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

61. *prestandaprofil för metan*: enskilda uppgifter och datablad för medlemsstater, tredjeländer och, beroende på vad som är tillämpligt, unionsproducenter eller unionsimportörer, samt producenter eller exportörer i tredjeländer som levererar råolja, naturgas eller kol till unionen eller släpper ut råolja, naturgas eller kol på unionsmarknaden, beroende på vad som är tillämpligt, vilka offentliggörs i öppenhetsdatabasen för metanutsläpp.
62. *händelse med mycket stora utsläpp*: en händelse som inträffar inom eller utanför unionen där en källa eller en rad nära förbundna källor inom en anläggning släpper ut mer än 100 kg metan per timme.
63. *avstämningsförfarande*: undersökning och förklaring av orsakerna till eventuella statistiskt signifikanta avvikelser mellan kvantifiering på källnivå och mätning på anläggningsnivå av metanutsläpp.

Artikel 3
Operatörernas kostnader

1. Tillsynsmyndigheter enligt artikel 57 i direktiv (EU) 2019/944 och kapitel X i direktiv (EU) .../...⁺, ska, när de fastställer eller godkänner tariffer eller de metoder som ska användas av systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem, operatörer av LNG-anläggningar eller andra reglerade enheter, inbegripet, i tillämpliga fall, operatörer av underjordisk lagring av gas, beakta de kostnader som uppstår och de investeringar som gjorts för att uppfylla kraven enligt denna förordning, i den mån de motsvarar dem hos en effektiv och strukturellt jämförbar reglerad enhet och är transparenta.

De investeringskostnader per enhet som avses i punkt 2 får användas av tillsynsmyndigheterna för att jämföra operatörernas kostnader.

2. Vart tredje år ska Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) fastställa och för allmänheten tillgängliggöra en uppsättning indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelse av investeringskostnader per enhet kopplat till mätning, kvantifiering, övervakning, rapportering, verifiering och minskning av metanutsläpp, inbegripet från läckage, ventilering eller fackling, för jämförbara projekt.

De relevanta tillsynsmyndigheterna enligt punkt 1 och relevanta reglerade enheter ska förse Acer med alla uppgifter som behövs för den jämförelse som avses i första stycket i den här punkten.

⁺ EUT: för in numret på PE-CONS 104/23 (2021/0425 (COD)) i texten.

Kapitel 2

Behöriga myndigheter och oberoende verifiering

Artikel 4

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ansvarar för övervakningen och tillämpningen av denna förordning.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de behöriga myndigheternas namn och kontaktuppgifter senast den ... [sex månader från den dag då denna förordning träder i kraft]. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen eventuella ändringar av de behöriga myndigheternas namn och kontaktuppgifter.

2. Kommissionen ska göra förteckningen över de behöriga myndigheterna tillgänglig för allmänheten och regelbundet uppdatera förteckningen när den tar emot ett meddelande om ändring från en medlemsstat.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar en kontaktpunkt och har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra de uppgifter som anges i denna förordning.

Artikel 5

Behöriga myndigheters uppgifter

1. De behöriga myndigheterna ska när de utför sina uppgifter vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer ska ge de behöriga myndigheterna all den hjälp som behövs för att möjliggöra eller underlätta utförandet av de behöriga myndigheternas uppgifter enligt denna förordning, i synnerhet vad gäller uppvisande av dokumentation eller register, tillträde till anläggningen och, om den är belägen till havs, transport till eller från anläggningen.
3. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra och med kommissionen, och får samarbeta med myndigheter i tredjeländer, i syfte att säkerställa efterlevnad av denna förordning. Kommissionen ska upprätta ett nätverk av behöriga myndigheter för att främja samarbete, med nödvändiga arrangemang för utbyte av information, i synnerhet om övervakning, reglering, efterlevnad och bästa praxis samt möjlighet till samråd. De kontaktpunkter som inrättats inom de behöriga myndigheterna ska stödja denna verksamhet.
4. Om rapporter ska göras tillgängliga för allmänheten i enlighet med denna förordning ska de behöriga myndigheterna göra dem tillgängliga för allmänheten utan kostnad på en särskilt avsedd webbplats och i ett format som är fritt tillgängligt, nedladdningsbart och maskinläsbart.

Om information inte lämnas ut av ett eller flera av de skäl som avses i artikel 4 i direktiv 2003/4/EG eller, i tillämpliga fall, enligt unionsrättens bestämmelser om skydd av personuppgifter ska de behöriga myndigheterna ange vilken typ av information som inte lämnats ut och skälen till detta.

Artikel 6
Inspektioner

1. Inspektioner ska omfatta rutininspektioner för operatörer och gruvoperatörer och icke-rutinmässiga inspektioner för operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer, enligt vad som anges i denna artikel.
2. Inspektioner ska, i förekommande fall, omfatta kontroller på plats eller granskningar på fältet, granskning av dokumentation och register som visar på att kraven i denna förordning uppfylls, detektering och mätning av metanutsläpp, samt eventuella uppföljningsåtgärder som vidtagits av behöriga myndigheter, eller på dessas uppdrag, för att kontrollera och främja efterlevnaden av kraven i denna förordning.

Om det under en inspektion konstateras en allvarlig överträdelse av kraven i denna förordning ska de behöriga myndigheterna, som en del av den rapport som avses i punkt 5, utfärda ett meddelande om korrigerande åtgärder som ska vidtas av operatören, företaget, gruvoperatören eller importören, med tydliga tidsfrister för dessa åtgärder.

Alternativt får de behöriga myndigheterna besluta att instruera operatören, företaget, gruvoperatören eller importören att till den berörda behöriga myndigheten för godkännande lämna in en uppsättning korrigerande åtgärder för att komma till rätta med de allvarliga överträdelser som de har konstaterat inom en månad från det datum då inspektionen avslutats. Dessa åtgärder ska inkluderas i den rapport som avses i punkt 5.

3. Den första rutininspektionen ska genomföras senast den ... [21 månader från den dag då denna förordning träder i kraft]. Efter den första rutininspektionen ska de behöriga myndigheterna utarbeta program för rutininspektioner på grundval av en riskbedömning. Den behöriga myndigheten får besluta om omfattningen och frekvensen av rutininspektioner, utifrån en bedömning av risker som är förknippade med varje anläggning, exempelvis risker för miljön, inbegripet samtliga metanutsläpps kumulativa påverkan i egenskap av förorening, människors säkerhet och hälsorisker, samt eventuella konstaterade överträdelser av denna förordning.

Tiden mellan inspektionerna får inte överstiga tre år. Om det under en inspektion konstateras en allvarlig överträdelse av denna förordning ska den efterföljande inspektionen ske inom tio månader.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel ska de behöriga myndigheterna utföra icke-rutinmässiga inspektioner för att
 - a) utreda motiverade klagomål som avses i artikel 7 och bristande efterlevnad, snarast möjligt efter den dag då den behöriga myndigheten får kännedom om sådana klagomål eller sådan bristande efterlevnad och senast tio månader efter det datumet,

- b) säkerställa, om de behöriga myndigheterna så anser vara relevant, att reparation av läckage eller byte av komponenter har utförts i enlighet med artikel 14 och att begränsningsåtgärder har vidtagits i enlighet med artiklarna 18, 22 och 26,
- c) säkerställa överensstämmelse när ett undantag har beviljats enligt artikel 14.5,
- d) kontrollera, om de behöriga myndigheterna anser det relevant, att företag och importörer följer denna förordning.

5. Efter varje inspektion ska de behöriga myndigheterna utarbeta en rapport med angivande av inspektionens rättsliga grund, de förfarandesteg som följts, de relevanta resultaten och rekommendationer för ytterligare åtgärder från operatörens, företagets, gruvoperatörens eller importörens sida, inklusive tidsfrister för deras genomförande.

Om så är lämpligt får de behöriga myndigheterna utarbeta en rapport som omfattar flera inspektioner av tillgångar, anläggningar eller komponenter tillhörande samma operatör, företag, gruvoperatör eller importör, förutsatt att dessa inspektioner utförs före nästa rutininspektion.

Rapporten ska delges den berörda operatören, gruvoperatören eller importören eller det berörda företaget och göras tillgänglig för allmänheten inom två månader från dagen för inspektionen. Om inspektionen föranleddes av ett klagomål i enlighet med artikel 7 ska de behöriga myndigheterna meddela klaganden när rapporten har gjorts tillgänglig för allmänheten.

De behöriga myndigheterna ska göra rapporten tillgänglig för allmänheten i enlighet med direktiv 2003/4/EG. Om information inte lämnas ut av ett eller flera av de skäl som avses i artikel 4 i det direktivet ska de behöriga myndigheterna i rapporten ange vilken typ av information som inte lämnats ut och skälen till detta.

6. Om det i den rapport som avses i punkt 5 konstateras att en operatör, ett företag, en gruvoperatör eller en importör inte uppfyller kraven i denna förordning ska denna eller detta vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dess verksamhet överensstämmer med denna förordning. Åtgärderna ska vidtas utan dröjsmål inom den tid som fastställs av de behöriga myndigheterna.
7. Medlemsstaterna får ingå formella avtal med unionens relevanta institutioner, organ, byråer eller avdelningar eller med andra medlemsstater eller i förekommande fall andra lämpliga mellanstatliga organisationer eller offentliga organ, för tillhandahållandet av specialistkunskap till stöd för deras behöriga myndigheters utförande av de uppgifter som de tilldelas genom denna artikel.

Vid tillämpningen av denna punkt ska mellanstatliga organisationer eller offentliga organ inte anses vara lämpliga om deras objektivitet kan ifrågasättas på grund av en intressekonflikt.

Artikel 7

Klagomål

1. Fysiska eller juridiska personer får lämna in ett skriftligt klagomål till de behöriga myndigheterna om en operatörs, ett företags, en gruvoperatörs eller en importörs potentiella överträdelse av denna förordning.

2. Klagomålet ska vara vederbörligen motiverat och innehålla tillräckliga bevis för den påstådda överträdelsen.
3. Om det framgår att klagomålet inte innehåller tillräckliga bevis för att motivera en utredning ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid och senast inom två månader från mottagandet av klagomålet meddela klaganden om skälen för beslutet att inte inleda en utredning.

Denna punkt ska inte tillämpas i fall då klagomål som inte är tillräckligt underbyggda lämnas in upprepade gånger och av den anledningen bedöms som otillbörliga av de behöriga myndigheterna.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 och tillämplig nationell rätt ska de behöriga myndigheterna hålla klaganden underrättad om vilka steg som tagits i förfarandet och, i tillämpliga fall, informera klaganden om lämpliga alternativa former av prövning, såsom att vända sig till nationella domstolar eller andra nationella eller internationella klagomålsförfaranden.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell rätt och på grundval av jämförbara förfaranden ska de behöriga myndigheterna fastställa och för allmänheten tillgängliggöra vägledande tidsperioder för att fatta beslut om klagomål.

Artikel 8

Verifieringsverksamhet och verifieringsutlåtande

1. Kontrollörer ska utföra verifieringsverksamhet för att bedöma överensstämmelsen av de utsläppsrapporter som lämnas in till dem av operatörer, företag, gruvoperatörer eller importörer med kraven i denna förordning. Denna verifieringsverksamhet ska omfatta en översyn över alla de datakällor och metoder som använts för att bedöma utsläppsrapporternas tillförlitlighet, trovärdighet och korrekthet, särskilt följande:
 - a) Val och användning av utsläppsfaktorer.
 - b) Metod, beräkning, provtagning eller statistisk fördelning som leder till fastställandet av metanutsläpp.
 - c) Eventuella risker kopplade till olämplig mätning eller rapportering.
 - d) Samtliga kvalitetskontroller eller kvalitetssäkringssystem som operatörerna, företagen, gruvoperatörerna eller importörerna använt.
2. När den verifieringsverksamhet som avses i punkt 1 i denna artikel genomförs ska kontrollören använda sig av de standarder och tekniska föreskrifter, när så är tillämpligt, för mätning och kvantifiering av metanutsläpp, och begränsning som fastställts i enlighet med artikel 32.

Fram till den dag då sådana standarder och tekniska föreskrifter, beroende på vad som tillämpligt, börjar tillämpas ska operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer, beroende på vad som är tillämpligt, lämna information till kontrollörerna om de relevanta standarder, inbegripet europeiska eller andra internationella standarder, eller metoder som används av dem, för verifieringsverksamheten.

Verifieringsverksamheten ska också, i förekommande fall, omfatta anmälda och oanmälda kontroller på plats för att avgöra de använda datakällornas och metodernas tillförlitlighet, trovärdighet och korrekthet.

3. Den verifieringsverksamhet som avses i denna artikel ska anpassas till europeiska eller andra internationella standarder och metoder för kontrollörer i syfte att begränsa bördan för operatörer, företag, gruvoperatörer eller importörer och för behöriga myndigheter, och ska ta vederbörlig hänsyn till den kontrollerade verksamhetens art och de riktlinjer som kommissionen utfärdat i detta avseende.
4. Om kontrollören efter sin bedömning med rimlig säkerhet drar slutsatsen att utsläppsrapporten uppfyller kraven i denna förordning, ska kontrollören utfärda ett verifieringsutlåtande i vilket de verifierar utsläppsrapportens överensstämmelse och anger den verifieringsverksamhet som utförts.

Kontrollören ska utfärda ett verifieringsutlåtande endast om tillförlitliga, trovärdiga och korrekta uppgifter och tillförlitlig, trovärdig och korrekt information gör det möjligt att med rimlig grad av säkerhet fastställa metanutsläppen och förutsatt att de uppgifter som rapporterats in överensstämmer med uppskattade uppgifter och är fullständiga och konsekventa.

Om kontrollören efter bedömningen drar slutsatsen att utsläppsrapporten inte uppfyller kraven i denna förordning ska kontrollören underrätta operatören, företaget, gruvoperatören eller importören om denna slutsats och lämna motiverad återkoppling till operatören, företaget, gruvoperatören eller importören mot bakgrund av erkända standarder. Operatören, företaget, gruvoperatören eller importören ska lämna in en reviderad utsläppsrapport till kontrollören utan dröjsmål och inom den tidsfrist som kontrollören fastställt.

5. Operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer ska ge kontrollörerna all den hjälp som behövs för att möjliggöra eller underlätta verifieringsverksamheten, i synnerhet vad gäller tillträde till anläggningen och uppvisande av dokumentation eller register.

Artikel 9

Kontrollörers oberoende och ackreditering eller auktorisering

1. Kontrollörer ska vara oberoende gentemot operatörer, företag, gruvoperatörer och importörer och ska utföra verifieringsverksamhet enligt denna förordning för det allmännas bästa. Därför får varken kontrollören eller någon del av samma juridiska enhet vara en operatör, ett företag, en gruvoperatör eller en importör eller äga en operatör, ett företag, en gruvoperatör eller en importör eller ägas av en operatör, ett företag, en gruvoperatör eller en importör.

Kontrollörerna får inte ha förbindelser med operatörer, företag, gruvoperatörer eller importörer som skulle kunna påverka deras oberoende och opartiskhet.

2. Kontrollörer som är juridiska personer ska vara ackrediterade av ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008.

Om inga särskilda bestämmelser vad gäller ackreditering av kontrollörer fastställs i denna förordning ska förordning (EG) nr 765/2008 gälla.

3. Medlemsstaterna får vid tillämpningen av denna förordning besluta att auktorisera fysiska personer som kontrollörer. Dessa kontrollörer ska auktoriseras av en annan nationell myndighet än det nationella ackrediteringsorgan som utsetts enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 765/2008.
4. Om en medlemsstat beslutar att tillämpa punkt 3 ska den säkerställa att den berörda nationella myndigheten följer denna förordning och förser kommissionen och de övriga medlemsstaterna med alla de styrkande handlingar som krävs för att verifiera kompetensen hos de kontrollörer som auktoriseras enligt den punkten.

Artikel 10

Användning och utbyte av information

1. När kommissionen, de behöriga myndigheterna och kontrollörerna utför sina uppgifter och utövar sina befogenheter enligt denna förordning ska de beakta den information som offentliggjorts av det internationella observatoriet för metanutsläpp (IMEO) eller, metanpartnerskapet för olja och gas (OGMP), eller annan relevant internationellt tillgänglig information, särskilt information avseende följande:
 - a) Aggregering av uppgifter om metanutsläpp i enlighet med lämpliga statistiska metoder.
 - b) Verifiering och validering av metoder och statistiska processer som används inom branschen för att kvantifiera uppgifter om metanutsläpp.
 - c) Utveckling av metoder för uppgiftsaggregering och analysmetoder i enlighet med god vetenskaplig och statistisk praxis för att säkerställa att uppskattningar av metanutsläpp i högre grad är korrekta, med lämplig karakterisering av osäkerheten.
 - d) Offentliggörande av aggregerade rapporterade uppgifter fördelade på centrala källor och rapporteringsnivå, uppdelade efter, om tillgängligt, kontrollerade och icke-kontrollerade tillgångar, i enlighet med konkurrens- och konfidentialitetskrav.
 - e) Rapportering av konstaterade stora skillnader mellan datakällor som bidrar till att skapa mer gedigna vetenskapliga metoder.

- f) Rapportering av händelser med mycket stora utsläpp som identifierats genom ett system för tidig upptäckt och varning.
2. Kommissionen ska till IMEO lämna in allmänt tillgängliga uppgifter om metanutsläpp som den anser vara relevanta och som de behöriga myndigheterna gjort tillgängliga för kommissionen i enlighet med denna förordning.

Kapitel 3

Metanutsläpp i sektorerna för olja och gas

Artikel 11

Tillämpningsområde

Detta kapitel är tillämpligt på den verksamhet som avses i artikel 1.2 a, b och c.

Artikel 12

Övervakning och rapportering

1. Senast den ... [tolv månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska operatörer till de behöriga myndigheterna lämna in en rapport som ska innehålla den kvantifiering av metanutsläpp på källnivå som uppskattats med användning av åtminstone generiska utsläppsfaktorer för alla källor. Denna rapport får innehålla kvantifiering av metanutsläpp vid källan i enlighet med kraven i punkt 2 för vissa eller alla källor.

2. Operatörer och företag som är etablerade i unionen ska till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tillgången är belägen lämna in en rapport som ska innehålla en kvantifiering av metanutsläpp på källnivå
- a) för kontrollerade tillgångar senast den ... [18 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft], och
 - b) för icke-kontrollerade tillgångar senast den ... [30 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft], om dessa tillgångar inte har rapporterats enligt led a.

Om direkt mätning inte är möjlig ska rapporteringen involvera användning av specifika utsläppsfaktorer baserade på kvantifiering eller provtagning på källnivå.

3. Operatörer och företag som är etablerade i unionen ska till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där tillgången är belägen lämna in en rapport som ska innehålla en kvantifiering på källnivå av metanutsläppen och som ska kompletteras med mätningar av metanutsläpp på anläggningsnivå, för att därmed möjliggöra bedömning av och jämförelse med uppskattningarna vid källan som aggregerats per anläggning
- a) för kontrollerade tillgångar senast den ... [30 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 maj varje år därefter, och
 - b) för icke-kontrollerade tillgångar senast den ... [48 månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 maj varje år därefter, om dessa tillgångar inte har rapporterats enligt led a.

Innan rapporten lämnas in till behöriga myndigheter ska operatörer och företag säkerställa att rapporten bedöms av en kontrollör och innehåller ett verifieringsutlåtande som utfärdats i enlighet med artikel 8.

4. Rapporterna i enlighet med denna artikel ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret och som minst innehålla följande information:
- a) Utsläppskällornas typ och plats.
 - b) Detaljerade uppgifter för varje typ av utsläppskälla, rapporterade i ton metan och ton koldioxid-ekvivalenter, med användning av faktorer för global uppvärmningspotential enligt definitionen i den sjätte utvärderingsrapporten från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC).
 - c) Detaljerad information om kvantifieringsmetoderna.
 - d) Alla metanutsläpp från kontrollerade tillgångar.
 - e) Ägarandel och metanutsläpp från icke-kontrollerade tillgångar multiplicerat med ägarandelen.
 - f) En förteckning över vilka enheter som kontrollerar driften av icke-kontrollerade tillgångar.

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa en rapporteringsmall för de rapporter som föreskrivs i denna artikel, med beaktande av de nationella inventeringsrapporter som redan finns och de senaste tekniska riktlinjerna och rapporteringsmallarna från OGMP. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 35.2.

Fram till dess att de relevanta genomförandeakterna antas ska operatörer och företag använda tekniska riktlinjer och rapporteringsmallar för uppströms-, mellanströms- och nedströmsverksamhet, beroende på vad som är tillämpligt, från OGMP 2.0.

5. De mätningar och kvantifieringar som avses i denna artikel ska utföras i enlighet med de standarder och tekniska föreskrifter, beroende på vad som är tillämpligt, som fastställts enligt artikel 32. Fram till den dag då dessa standarder eller tekniska föreskrifter börjar tillämpas ska operatörer och företag följa senaste branschpraxis och använda bästa tillgängliga tekniker för mätning och kvantifiering av metanutsläpp. I detta avseende får operatörer och företag som är etablerade i unionen använda de senaste tekniska riktlinjerna från OGMP 2.0 som godkänts senast den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] för sådana ändamål.

Operatörer och företag ska förse behöriga myndigheter och kontrollörer med information om de standarder, inbegripet europeiska eller andra internationella standarder, eller metoder som används.

6. Operatörer och företag som är etablerade i unionen ska jämföra kvantifiering på källnivå av metanutsläpp och mätning på anläggningsnivå av metanutsläpp. Om det finns statistiskt signifikanta skillnader mellan kvantifieringen på källnivå och mätningen på anläggningsnivå av metanutsläpp ska operatörer och företag
 - a) utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna före utgången av rapporteringsperioden,

- b) genomföra ett avstämningsförfarande så snart som möjligt och, informera den behöriga myndigheten om resultaten av avstämningsförfarandet, vid behov inbegripet eventuella bevis och styrkande handlingar, senast under nästa rapporteringsperiod.

Avstämningsförfarandet ska ta upp möjliga orsaker till skillnaderna, inbegripet åtminstone precisionen och lämpligheten hos den teknik och de metoder som används för kvantifiering på källnivå och mätning på anläggningsnivå av metanutsläpp, eller eventuell osäkerhet vad gäller uppgifter i resultaten på grund av valda metoder, tekniker eller extrapolering av resultat.

I samband med avstämningsförfarandet ska operatörer och företag överväga ytterligare kvantifiering på källnivå eller mätningar på anläggningsnivå för att tillhandahålla de bevis som krävs för att förklara orsakerna till skillnaderna. På grundval av resultaten av avstämningsförfarandet ska operatörer och företag i tillämpliga fall genomföra efterföljande numeriska justeringar av kvantifieringen på källnivå eller mätningar på anläggningsnivå.

Om de behöriga myndigheterna anser att den information som operatören eller företaget lämnat enligt första stycket b inte på ett tillfredsställande sätt förklarar orsakerna till skillnaderna får de behöriga myndigheterna begära att operatören eller företaget tillhandahåller ytterligare information eller vidtar ytterligare åtgärder.

7. Om information är konfidentiell i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943²⁴ ska berörda operatörer eller företag i rapporten ange vilken typ av information som inte lämnats ut och skälen till detta.
8. De behöriga myndigheterna ska göra de rapporter som avses i denna artikel tillgängliga för allmänheten och kommissionen i enlighet med artikel 5.4, inom tre månader från det att relevanta operatörer eller företag har lämnat in dem.

Artikel 13

Allmän begränsningsskyldighet

Operatörer ska vidta alla lämpliga begränsningsåtgärder för att förhindra och minimera metanutsläpp i sin verksamhet.

Artikel 14

Detektering och reparation av läckage

1. Senast den ... [nio månader från den dag då denna förordning träder i kraft] för befintliga anläggningar och inom sex månader från den dag då nya anläggningar tas i drift ska operatörer till de behöriga myndigheterna lämna in ett program för detektering och reparation av läckage (*LDAR-program*).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

LDAR-programmet ska innehålla en detaljerad beskrivning av de LDAR-undersökningar och åtgärder, inbegripet specifika tidsplaner, som ska utföras i enlighet med denna artikel, delarna 1 och 2 i bilaga I och de relevanta standarder och tekniska föreskrifter, beroende på vad som är tillämpligt, som fastställts enligt artikel 32. Om det görs några ändringar i LDAR-programmet ska operatörer så snart som möjligt lämna in ett uppdaterat LDAR-program till de behöriga myndigheterna.

Fram till den dag då de standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32 börjar tillämpas ska operatörer följa senaste branschpraxis och bästa tekniker som är kommersiellt tillgänglig för LDAR-undersökningar. Operatörer ska förse behöriga myndigheter och kontrollörer med information om de standarder, inbegripet internationella standarder, eller metoder som används.

De behöriga myndigheterna får begära att operatören ändrar LDAR-programmet med hänsyn till kraven i denna förordning.

2. Operatörer ska inleda den första LDAR-undersökningen av typ 2 för alla komponenter som de ansvarar för i enlighet med LDAR-programmet så snart som möjligt från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Under alla omständigheter ska operatörer genomföra den första LDAR-undersökningen av typ 2 senast den ... [tolv månader från och med den dag då denna förordning träder i kraft] för befintliga anläggningar. Utan att det påverkar de frekvenser som fastställs i del 1 i bilaga I får operatörer betrakta LDAR-undersökningar av typ 2 som utförts mellan den ... [24 månader före dagen för denna förordnings ikraftträdande] och den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] som den första LDAR-undersökningen av typ 2.

Inom 9 månader från den dag då nya anläggningar tas i drift ska operatörerna utföra den första LDAR-undersökningen av typ 2 för alla komponenter som de ansvarar för i enlighet med LDAR-programmet.

Efter att ha utfört den första LDAR-undersökningen av typ 2 ska operatörerna utföra LDAR-undersökningar av typ 1 och typ 2 med följande frekvens:

- a) För komponenter över och under jord med undantag för distributions- och överföringsnät, i enlighet med de minimifrekvenser som fastställs i del 1 punkt 1 i bilaga I.
 - b) För komponenter i distributions- och överföringsnät, i enlighet med de minimifrekvenser som fastställs i del 1 punkt 2 i bilaga I.
 - c) För alla offshorekomponenter, i enlighet med de minimifrekvenser som fastställs i del 1 punkt 3 i bilaga I.
 - d) För alla andra komponenter, i enlighet med de minimifrekvenser som fastställs i del 1 punkt 4 i bilaga I.
3. Utan att det påverkar skyldigheten att utföra LDAR-undersökningar av typ 2 i enlighet med denna artikel får operatörer, när en LDAR-undersökning av typ 1 krävs, välja att utföra en LDAR-undersökning av typ 2 i stället för en LDAR-undersökning av typ 1.

4. Som en del av LDAR-undersökningarna får operatörer använda avancerade detekteringstekniker, förutsatt att
 - a) de behöriga myndigheterna godkänner deras användning inom ramen för LDAR-programmet,
 - b) mätningen utförs på nivån för varje enskild potentiell utsläppskälla, och
 - c) de avancerade detekteringsteknikerna uppfyller kraven i punkterna 7 och 8 och överensstämmer med kraven i del 2 i bilaga I.

5. Genom undantag från punkt 2 fjärde stycket får, om operatörer som producerar eller bearbetar olja eller naturgas på grundval av mätningar under de föregående fem åren som rapporterats av operatörerna i enlighet med artikel 12 och bedömts av en kontrollör påvisar att mindre än 1 % av alla deras komponenter och delkomponenter vid varje anläggning läcker och att de aggregerade metanutsläppen i samband med dessa läckage utgör mindre än 0,08 % av den totala gasvolymen eller 0,015 % av den totala massan av behandlad eller utvunnen olja, andra frekvenser för LDAR-undersökningar användas för komponenter vid de anläggningar där inga läckage har identifierats, med förbehåll för de behöriga myndigheternas godkännande och under följande förutsättningar:
 - a) För alla komponenter på behandlingsplatser utförs LDAR-undersökningar av typ 1 åtminstone var tolfte månad.

- b) För minst 25 % av alla komponenter på behandlingsplatser utförs LDAR-undersökningar av typ 2 var tolfte månad, och alla komponenter kontrolleras åtminstone var 48:e månad.
- c) För alla komponenter på produktionsplatser utförs LDAR-undersökningar av typ 1 åtminstone var 36:e månad.
- d) För alla komponenter på produktionsplatser utförs LDAR-undersökningar av typ 2 åtminstone var 60:e månad.

Om, efter de LDAR-undersökningar som utförts i enlighet med första stycket i denna punkt, 1 % eller mer av alla komponenter och delkomponenter vid varje anläggning läcker eller om de aggregerade metanutsläppen i samband med dessa läckage utgör mer än 0,08 % av den totala gasvolymen eller 0,015 % av den totala massan av råolja som bearbetas eller utvinns, ska den berörda operatören omfattas av skyldigheterna i punkt 2 vid den anläggningen.

Den behöriga myndigheten ska underrätta kommissionen om de undantag som beviljats enligt denna punkt och ska utföra sådana icke-rutinmässiga inspektioner som avses i artikel 6.4.

- 6. LDAR-undersökningarna ska utföras med detekteringsanordningar som gör det möjligt att identifiera läckage enligt följande, för varje typ av komponent:
 - a) På en nivå som ligger så nära varje enskild potentiell utsläppskälla som möjligt för komponenter över jord och komponenter över havsnivån.

- b) I gränsytan mellan mark och atmosfär för komponenter under jord som ett första steg och, om ett läckage upptäcks såsom anges i den genomförandeakt som antas i enlighet med punkt 7, så nära utsläppskällan som möjligt som ett andra steg.
- c) Med tillämpning av den bästa detekteringsteknik som är kommersiellt tillgänglig för offshorekomponenter under havsnivån eller under havsbotten.

7. Senast den ... [12 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen genom en genomförandeakt ange

- a) de lägsta gränser för detektering och den detekteringsteknik som ska tillämpas för de olika detekteringsanordningar som används för att uppfylla kraven för alla komponenter i punkt 8,
- b) de tröskelvärden som är tillämpliga på det första steget i de LDAR-undersökningar som ska användas för att uppfylla kraven för komponenter under jord i punkt 8.

Dessa lägsta gränser för detektering, denna detekteringsteknik och dessa tröskelvärden ska baseras på bästa tillgängliga tekniker och bästa tillgängliga detekteringstekniker, med beaktande av de olika typerna av komponenter och LDAR-undersökningar. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.3.

Fram till antagandet av den genomförandeakten ska operatörer, för att uppfylla kraven i punkt 8, använda bästa tillgängliga tekniker och bästa tillgängliga detekteringstekniker, i överensstämmelse med tillverkarens specifikationer för drift och underhåll.

8. Operatörer ska reparera eller byta ut alla komponenter som konstateras släppa ut metan på eller över följande nivåer vid standardtemperatur och standardtryck och använda detekteringsanordningar i enlighet med tillverkarens specifikationer för drift och underhåll:
- a) För LDAR-undersökningar av typ 1: 7 000 miljondelar metan i volym eller 17 gram metan per timme.
 - b) För LDAR-undersökningar av typ 2:
 - i) 500 miljondelar metan i volym eller 1 gram metan per timme för komponenter över jord och för offshorekomponenter över havsnivån.
 - ii) 1 000 miljondelar metan i volym eller 5 gram metan per timme för det andra steget i LDAR-undersökningar av komponenter under jord.
 - iii) 7 000 miljondelar metan i volym eller 17 gram per timme för offshorekomponenter under havsnivån eller under havsbotten.
9. Reparationen eller bytet av de komponenter som avses i punkt 8 ska ske omedelbart efter detektering. Om reparationen inte kan utföras omedelbart efter detektering, ska försök till reparation göras så snart som möjligt och senast fem dagar efter detektering, och den ska slutföras inom 30 dagar från detektering.

Om en operatör kan påvisa att reparationen eller bytet inte skulle lyckas eller vara möjligt inom fem dagar för ett första försök eller om operatören uppskattar att en fullständig reparation inte skulle vara möjlig inom 30 dagar med beaktande av överväganden gällande säkerhet eller administrativa eller tekniska överväganden, ska operatören underrätta de behöriga myndigheterna och tillhandahålla dem bevis för detta tillsammans med reparations- och övervakningsplanerna, innehållande åtminstone de uppgifter som anges i bilaga II senast tolv dagar från dagen för detektering.

Dessa reparations- och övervakningsplaner ska innehålla alla nödvändiga bevis som motiverar eventuella förseningar. De ska säkerställa att påverkan på miljön minimeras, samtidigt som relevanta säkerhetsaspekter och administrativa och tekniska aspekter respekteras. De behöriga myndigheterna får begära att operatören ändrar reparations- och övervakningsplanerna med hänsyn till kraven i denna förordning. Reparationen eller bytet ska under alla omständigheter utföras så snart som möjligt.

Operatörerna ska prioritera reparationer av större läckage.

Reparationer eller byten som avses i denna punkt ska göras med användning av de bästa tekniker som är kommersiellt tillgänglig och som ger långsiktigt skydd mot framtida läckage.

Överväganden gällande säkerhet och administrativa och tekniska överväganden som avses i denna punkt ska begränsas till

- a) säkerheten för personal och andra människor i närheten av det upptäckta läckaget,

- b) eventuella negativa miljökonsekvenser, om operatören kan påvisa att dessa konsekvenser skulle bli större än miljövinsterna, t.ex. om en reparation skulle kunna leda till större sammanlagda metanutsläpp än vad avsaknaden av en reparation skulle innebära,
 - c) komponentens tillgänglighet, inbegripet planerat underhåll, krav avseende tillståndsförfarandet eller nödvändigt administrativt godkännande,
 - d) brist på nödvändiga reservdelar för att reparera komponenten eller på reservkomponenter, och
 - e) en betydande försämring av gasförsörjningssituationen som sannolikt skulle leda till en krisnivå som avses i artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938²⁵.
10. Om ett eller flera av de villkor som anges i punkt 9 sjätte stycket a–e är tillämpliga och ett systemstopp krävs innan reparationen eller bytet kan utföras ska operatörer minimera läckaget inom 24 timmar från detekteringen och reparera läckaget senast vid avslutandet av nästa planerade systemstopp eller inom ett år, beroende på vad som inträffar först, såvida inte utförandet av en tidigare reparation rimligen kan förväntas leda till en situation där den mängd metan som ventileras under reparationsarbetena med stor sannolikhet skulle vara betydligt större än den mängd metan som skulle läcka ut utan reparation, eller såvida inte utförandet av en tidigare reparation rimligen kan förväntas leda till problem med försörjningstryggheten i små sammanlänkade system enligt definitionen i direktiv (EU) 2019/944.

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

En operatör ska utan dröjsmål förse de behöriga myndigheterna med alla nödvändiga bevis som motiverar beslutet om att skjuta upp reparationen.

Ett beslut om att skjuta upp reparationen på grund av överväganden gällande säkerhet eller administrativa och tekniska överväganden ska vara föremål för godkännande av de behöriga myndigheterna på förhand och ska inkluderas i reparations- och övervakningsplanerna. De behöriga myndigheterna får begära att den berörda operatören ändrar reparations- och övervakningsplanerna med hänsyn till kraven i denna förordning.

11. Operatörer ska utan dröjsmål upprätta, uppdatera och för de behöriga myndigheterna fullt ut tillgängliggöra ett register över alla beslut om att skjuta upp reparation enligt denna artikel, inbegripet alla nödvändiga bevis som rättfärdigar varje beslut samt tillhörande reparations- och övervakningsplaner.
12. Trots punkt 2 ska operatörer undersöka komponenter som konstaterats släppa ut
 - a) metanhalter som är lika med eller högre än tröskelvärdena i punkt 8 vid standardtemperatur och standardtryck under en tidigare LDAR-undersökning, omedelbart efter det att den reparation som avses i punkt 9 genomförts och senast 45 dagar därefter, för att säkerställa att reparationen var lyckad, och
 - b) metanhalter som är lägre än tröskelvärdena i punkt 8 vid standardtemperatur och standardtryck senast tre månader från den dag då utsläppet detekterats, i syfte att kontrollera minst en gång om storleken på metanförlusten har förändrats och om en reparation är nödvändig.

Om en högre säkerhetsrisk eller en större risk för metanläckage identifieras får de behöriga myndigheterna rekommendera att LDAR-undersökningar av den berörda komponenten ska ske oftare.

13. Utan att det påverkar de rapporteringsskyldigheter som anges i punkt 14 ska operatörer registrera alla identifierade läckage, oavsett storlek, och regelbundet undersöka dem och säkerställa att de repareras i enlighet med punkt 9.

Operatörer ska bevara registret i minst tio år och ska på begäran tillhandahålla behöriga myndigheter denna information.

14. Varje år ska operatörer lämna in alla reparations- och övervakningsplaner och en rapport med en sammanfattning av resultaten av alla LDAR-undersökningar som genomförts under det föregående året till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de berörda tillgångarna finns.

De behöriga myndigheterna får begära att operatörer ändrar rapporten eller reparations- och övervakningsplanerna med hänsyn till kraven i denna förordning.

15. Operatörer får delegera de uppgifter som fastställs i denna artikel. Att uppgifter delegeras får inte påverka operatörers ansvar och får inte inverka på ändamålsenligheten av de behöriga myndigheternas översyn.

16. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifiering, ackrediteringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem, inbegripet lämpliga utbildningsprogram, finns tillgängliga för LDAR-tjänsteleverantörer och för operatörer i fråga om LDAR-undersökningarna.
17. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG²⁶ och 2013/30/EU²⁷ får de behöriga myndigheterna besluta att undanta olje- och gaskomponenter till havs som är belägna på deras territorium på större vattendjup än 700 meter från kraven i denna artikel, om den berörda operatören kan lägga fram gedigna bevis för att potentiella metanutsläpp från dessa komponenter med stor sannolikhet har en försumbar påverkan på klimatet.

Artikel 15

Begränsningar för ventilering och fackling

1. Ventilering ska vara förbjuden förutom under de omständigheter som fastställs i denna artikel. Rutinmässig fackling ska vara förbjuden.
2. Ventilering eller fackling ska endast vara tillåtet vid nödsituationer eller funktionsfel.
3. Trots punkt 2 ska ventilering eller fackling vara tillåtet om det är oundvikligt och absolut nödvändigt och om det omfattas av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 16.

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 178, 28.6.2013, s. 66).

Ventilering och fackling ska anses vara oundvikligt och absolut nödvändigt i följande särskilda situationer där ventilering eller fackling, beroende på vad som är tillämpligt, inte fullt ut kan undvikas eller där det är nödvändigt av säkerhetsskäl:

- a) Vid normal drift av pneumatiska anordningar, kompressorer, lagringstankar med atmosfärstryck, provtagnings- och mätanordningar och torrgastätningar, eller andra komponenter som är konstruerade för att ventileras, förutsatt att denna utrustning uppfyller de standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32 och underhålls korrekt för att minimera metanförluster.
- b) För att avlägsna (*unload* eller *clean-up*) ansamlad vätska i en brunn vid atmosfärstryck.
- c) Vid mätning eller provtagning av en lagringstank eller ett annat lågtryckskärl, förutsatt att tanken eller kärlet uppfyller de standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32.
- d) Vid överföring av vätska från en lagringstank eller ett annat lågtryckskärl till ett transportfordon, förutsatt att tanken eller kärlet uppfyller de standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32.
- e) Vid reparation, underhåll, testförfaranden och avveckling, inbegripet med utrustning för olika typer av trycksänkning i syfte att utföra reparation och underhåll.
- f) Vid test av ett brunnshuvud (*bradenhead test*).
- g) Vid läckagetest av utrustning för tätning av borrhål (*packer leakage test*).

- h) Vid ett produktionstest som varar i mindre än 24 timmar.
 - i) Om metanet inte uppfyller specifikationerna för rörledningen för uppsamling, förutsatt att operatören analyserar metanprover två gånger i veckan för att fastslå huruvida specifikationerna uppfylls och sänder metanet till en rörledning för uppsamling så snart ledningsspecifikationerna uppfylls.
 - j) Vid driftsättning av rörledningar, utrustning eller anläggningar, endast så länge det är nödvändigt för att rensa ut införda orenheter från ledningen eller utrustningen.
 - k) Vid pigging, trycksänkning inför reparation, avveckling eller rensning av en rörledning inför reparation eller underhåll, och endast om gasen inte kan lagras eller omdirigeras till en opåverkad del av ledningen.
4. Om ventilering är tillåtet enligt punkterna 2 och 3 ska operatörer utföra ventilering endast om fackling inte är tekniskt genomförbar på grund av bristande antändlighet eller oförmåga att upprätthålla en flamma eller kan utgöra en risk för verksamhetens eller personalens säkerhet eller skulle ge värre miljökonsekvenser i form av utsläpp. I sådana situationer ska operatörer, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 16, meddela och lägga fram bevis för de behöriga myndigheterna om behovet av att använda ventilering i stället för fackling.
5. Utrustning som ventilerar ska ersättas med utsläppsfria alternativ, om sådana är kommersiellt tillgängliga och uppfyller de standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32 för komponenter som är konstruerade för att ventilera.

6. Utöver de villkor som anges i punkterna 2 och 3 ska fackling vara tillåtet endast om det varken är möjligt att återföra metanet, använda det på plats, lagra det för senare användning eller bjuda ut det på en marknad av någon annan anledning än ekonomiska överväganden. I sådana situationer ska operatörer, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 16, för de behöriga myndigheterna påvisa behovet av att använda fackling i stället för återföring, användning på plats, lagring för senare användning eller utbudande av metan på en marknad.
7. Om en anläggning byggs, ersätts eller renoveras i sin helhet får operatörerna endast installera och använda kommersiellt tillgängliga, utsläppsfria pneumatiska anordningar, kompressorer, lagringstankar för atmosfärstryck, provtagnings- och mätanordningar samt torrastätningar. Om en anläggning ersätts eller renoveras delvis får operatörerna i denna del endast installera och använda kommersiellt tillgängliga, utsläppsfria pneumatiska anordningar, kompressorer, lagringstankar för atmosfärstryck, provtagnings- och mätanordningar samt torrastätningar.
8. Operatörer ska till uppfylla kraven i denna artikel utan dröjsmål och under alla omständigheter senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] för befintliga anläggningar och senast tolv månader från den dag då nya anläggningar tas i drift. Om operatörer inte kan uppfylla kraven i denna artikel på grund av exceptionell försening till följd av behovet av att erhålla ett tillstånd eller ett annat administrativt godkännande från de berörda myndigheterna eller på grund av att utrustning för ventilering eller fackling inte är tillgänglig, ska de förse de behöriga myndigheterna med en detaljerad tidsplan för genomförandet. Tidsplanen ska innehålla tillräckliga bevis för att de villkor som fastställs i denna punkt är uppfyllda. De behöriga myndigheterna får kräva ändringar av tidsplanen.

Artikel 16

Rapportering om av ventileringshändelser och facklingshändelser

1. Operatörer ska meddela de behöriga myndigheterna om ventileringshändelser och facklingshändelser som
 - a) orsakas av en nödsituation eller ett funktionsfel, eller
 - b) varar i sammanlagt åtta timmar eller mer inom en period på 24 timmar till följd av en enda händelse.

Det meddelande som avses i första stycket ska lämnas in utan dröjsmål efter händelsen och senast 48 timmar efter händelsens början eller det att operatören fick kännedom om den, i enlighet med de uppgifter som fastställs i bilaga III.

Genom undantag från första stycket ska kontrollerad fackling som inträffar under systemstopp rapporteras i årsrapporten.

2. Operatörer ska till de behöriga myndigheterna lämna in årsrapporter om alla ventileringshändelser och facklingshändelser som avses i punkt 1 i denna artikel och i artikel 15, i enlighet med de uppgifter som fastställs i bilaga III och som en del av den relevanta rapport som avses i artikel 12.

Artikel 17

Krav på facklingseffektivitet

1. Om en anläggning byggs, ersätts eller renoveras i sin helhet eller delvis, eller om nya facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar installeras, ska operatörer endast installera facklingsskorstenar eller förbränningsanordningar med självantändning eller ständig tändlåga och med en inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet på minst 99 %.
2. Operatörer ska säkerställa att alla facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar uppfyller kraven i punkt 1 senast den ... [18 månader från den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Operatörer ska inspektera facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar var 15:e dag i enlighet med bilaga IV, utom om de inte används regelbundet. Om facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar inte används regelbundet ska operatörerna inspektera dem före varje användning.

Som ett alternativ till regelbundna inspektioner får operatörerna, med de behöriga myndigheternas godkännande, använda fjärrövervakningssystem eller automatiska övervakningssystem, som anges i enlighet med punkterna 1 och 2 i bilaga IV.

Om oriktigheter upptäcks ska operatörerna undersöka orsaken till oriktigheten och åtgärda den inom sex timmar eller, vid allvarliga väderhändelser eller andra extrema förhållanden, inom sex timmar från det att förhållandena återgått till det normala.

4. Om självantändning eller ständig tändlåga används ska operatörerna använda utrustning för flamövervakning för att kontinuerligt övervaka huvudflamman eller tändlågan i syfte att säkerställa att ventiler inte sker på grund av släckt flamma.

Artikel 18

*Inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar
och permanent igenpluggade och övergivna brunnar*

1. Senast den ... [tolv månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska medlemsstaterna upprätta och för allmänheten tillgängliggöra en inventering av alla inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar på sitt territorium eller inom sin jurisdiktion som är registrerade eller där information eller bevisning om deras plats finns tillgänglig eller där platsen kan identifieras med alla rimliga ansträngningar. Inventeringen ska innehålla åtminstone de uppgifter som fastställs i del 1 i bilaga V.

Medlemsstaterna ska upprätthålla och uppdatera denna inventering, inbegripet genom att vidta alla rimliga åtgärder för att lokalisera och dokumentera alla identifierade inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar på sitt territorium eller inom sin jurisdiktion, på grundval av en gedigen bedömning som beaktar senaste vetenskapliga rön och bästa tillgängliga teknik.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstater som för kommissionen lägger fram bevis för att det på deras territorium eller inom deras jurisdiktion finns 40 000 eller fler registrerade inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar sammantaget anta en plan för att slutföra den inventering som avses i punkt 1 och kvantifieringen av metanutsläpp eller påvisandet av att det inte förekommer några metanutsläpp, beroende på vad som är tillämpligt, med avseende på dessa brunnar, vilken ska inbegripa minst de uppgifter som fastställs i del 1 i bilaga V, och göra den tillgänglig för allmänheten, förutsatt att
- a) minst 20 % av dessa brunnar ingår i inventeringen senast den ... [12 månader från den dag då denna förordning träder i kraft], med företräde för inaktiva brunnar och tillfälligt igenpluggade brunnar,
 - b) minst 40 % av dessa brunnar ingår i inventeringen senast den ... [24 månader från den dag då denna förordning träder i kraft],
 - c) minst ytterligare 15 % av dessa brunnar ingår i inventeringen var tolfte månad efter den ... [24 månader från den dag då denna förordning träder i kraft],
 - d) alla brunnar ingår i inventeringen senast den ... [72 månader från den dag då denna förordning träder i kraft].

Planen ska godkännas av de behöriga myndigheterna.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 ska rapporter med information om kvantifiering av metanutsläpp och, om tryckövervakningsutrustning finns, information om tryckövervakning, från alla inaktiva brunnar och tillfälligt igenpluggade brunnar lämnas in till de behöriga myndigheterna senast den ... [21 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 maj varje år därefter.

Dessa rapporter ska omfatta kvantifiering av metanutsläpp till luft och vatten och, i tillämpliga fall, information om tryckövervakning, med användning av de standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32. Fram till den dag då dessa standarder eller tekniska föreskrifter börjar tillämpas ska operatörer och medlemsstater, beroende på vad som är tillämpligt, följa senaste branschpraxis och använda bästa tillgängliga tekniker för mätning och kvantifiering av metanutsläpp.

Om operatörer eller medlemsstater rapporterar metanutsläpp inom ramen för internationella eller regionala avtal i vilka unionen eller den berörda medlemsstaten är part, får de rapporter som avses i denna punkt innehålla information som rapporteras inom ramen för sådana avtal.

Rapporter om inaktiva brunnar och tillfälligt igenpluggade brunnar i medlemsstater med 40 000 eller fler inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar sammantaget ska lämnas in senast tolv månader efter det att brunnarna tagits med i inventeringen och senast den 31 maj varje år därefter.

4. Om de behöriga myndigheterna får kvantifieringar av metanutsläpp och, om tryckövervakningsutrustning finns, tryckövervakningsuppgifter som visar att det inte har förekommit några metanutsläpp från en tillfälligt igenpluggad brunn på land under de senaste fem åren, ska punkt 3 upphöra att vara tillämplig på den brunnen.

Om de behöriga myndigheterna får kvantifieringar av metanutsläpp och, om tryckövervakningsutrustning finns, tryckövervakningsuppgifter som visar att det inte har förekommit några metanutsläpp från en inaktiv brunn till havs eller en tillfälligt igenpluggad brunn till havs under de senaste tre åren, ska punkt 3 upphöra att vara tillämplig på den brunnen.

5. Om de behöriga myndigheterna får tillförlitliga bevis för väsentliga mängder metanutsläpp i en inaktiv brunn till havs eller i en tillfälligt igenpluggad brunn efter den period som avses i punkt 4, eller i en permanent igenpluggad och övergiven brunn, och om dessa bevis har bekräftats av en oberoende tredje part, ska de behöriga myndigheterna besluta om tillämpningen av skyldigheterna i denna artikel beträffande tillfälligt igenpluggade brunnar med avseende på den brunnen.

6. Om metanutsläpp upptäcks i inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar eller permanent igenpluggade och övergivna brunnar ska medlemsstaterna eller den ansvariga parten enligt punkt 8 vidta alla nödvändiga åtgärder som står till deras förfogande för att sanera, återställa och permanent plugga igen brunnen, beroende på vad som är tillämpligt, om det är tekniskt möjligt och med beaktande av miljöpåverkan av de arbeten som är nödvändiga mot bakgrund av den tillhörande minskningen av metanutsläppen.

7. Före inlämning till behöriga myndigheter ska de rapporter som avses i punkt 3 i denna artikel bedömas av en kontrollör, och de ska innehålla ett verifieringsutlåtande som utfärdats i enlighet med artikel 8.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att operatörer fullgör de skyldigheter som fastställs i punkterna 3–7 och 9. Om en operatör, ägare, licenstagare eller en part som på annat sätt ansvarar för brunnen enligt nationell rätt för den behöriga myndigheten lägger fram tillräckliga och tillförlitliga bevis som visar att vederbörande inte har tillräckliga ekonomiska medel för att fullgöra dessa skyldigheter eller om den ansvariga parten inte kan identifieras, ska medlemsstaten bära ansvaret för dessa skyldigheter.
9. Senast den ... [24 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska medlemsstaterna eller den ansvariga parten enligt punkt 8 utarbeta en begränsningsplan för att sanera, återställa och permanent plugga igen inaktiva brunnar och tillfälligt igenpluggade brunnar vilken ska inbegripa minst de uppgifter som fastställs i del 2 i bilaga V, och genomföra den inom 12 månader från inlämnandet av den första rapport som avses i punkt 3.

Om en medlemsstat eller den ansvariga parten enligt punkt 8 kan visa att det inte är möjligt att genomföra begränsningsplanen inom den tidsfristen av säkerhetsmässiga, administrativa eller tekniska hänsyn, får de, genom undantag från första stycket, skjuta upp dess genomförande. Begränsningsplanen ska innehålla alla nödvändiga bevis som motiverar ett sådant beslut. I sådana fall ska genomförandet ske så snart som möjligt, varvid det ska säkerställas att slutdatumet för begränsningsåtgärderna för varje brunn inte överstiger tre år från inlämnandet av den första rapport som avses i punkt 3.

De behöriga myndigheterna får kräva att den ansvariga parten ändrar begränsningsplanen med hänsyn till kraven i denna förordning.

Medlemsstaterna eller den ansvariga parten enligt punkt 8 ska regelbundet uppdatera begränsningsplanen, i linje med den inventering som avses i punkt 1 och de rapporter som avses i punkt 3 samt eventuella ändringar eller ny information som härrör från dessa, och på grundval av en gedigen bedömning som beaktar senaste vetenskapliga rön och bästa tillgängliga teknik.

I begränsningsplaner ska den inventering som avses i punkt 1 och de rapporter som avses i punkt 3 användas för att avgöra prioriteringen av olika åtgärder, inbegripet följande:

- a) Sanering, återställande och permanent igenpluggning av brunnar.
- b) Återställande av tillhörande tillfartsvägar eller omgivande mark under vatten, beroende på vad som är tillämpligt.
- c) Återställande av mark, vatten, havsbotten och livsmiljöer som har påverkats av brunnar och den tidigare verksamheten.
- d) Övervakning för att säkerställa att igenpluggade brunnar inte är en källa till metanutsläpp i enlighet med denna artikel.

10. De behöriga myndigheterna ska se över de rapporter och begränsningsplaner som avses i denna artikel och göra dem tillgängliga för allmänheten och kommissionen i enlighet med artikel 5.4, inom tre månader från det att de lämnats in av en operatör eller begränsningsplanen färdigställts av en medlemsstat.

11. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2008/56/EG och 2013/30/EU får de behöriga myndigheterna besluta att undanta olje- och gasbrunnar till havs som är belägna på större vattendjup än 700 meter från kraven i punkt 3 eller 9 i denna artikel om det kan läggas fram gedigna bevis för att potentiella metanutsläpp från dessa brunnar med stor sannolikhet har en försumbar påverkan på klimatet.
12. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2008/56/EG och 2013/30/EU, och med förbehåll för de behöriga myndigheternas godkännande, får tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar till havs som är belägna på vattendjup mellan 200 och 700 meter undantas från kraven i punkt 3 eller 9 i denna artikel om operatören kan visa att potentiella metanutsläpp från dessa brunnar med stor sannolikhet har en försumbar påverkan på klimatet, med hänvisning till en miljökonsekvensbedömning som genomförts före borrning, eller efter olyckor under drift.

Kapitel 4

Metanutsläpp inom kolsektorn

AVSNITT I

ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING AVSEENDE AKTIVA KOLGRUVOR

Artikel 19

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt är tillämpligt på aktiva underjordiska kolgruvor och koldagbrott.
2. Metanutsläpp från aktiva underjordiska kolgruvor inbegriper följande utsläpp:
 - a) Metanutsläpp från alla ventilationsschakt som används av gruvoperatören.
 - b) Metanutsläpp från dräneringsstationer och dräneringssystem för metan, orsakat av avsiktlig eller oavsiktlig ventilering eller ofullständig förbränning vid fackling.
 - c) Metanutsläpp som inträffar under verksamhet efter gruvbrytning och inom kolgruvområdet.

3. Metanutsläpp från aktiva koldagbrott inkluderar följande utsläpp:
 - a) Metanutsläpp som sker vid kolgruvan under kolbrytningen.
 - b) Metanutsläpp som inträffar under verksamhet efter gruvbrytning och inom kolgruvområdet.

Artikel 20

Övervakning och rapportering

1. För underjordiska kolgruvor ska gruvoperatörer utföra kontinuerliga direkta mätningar och kvantifiering på källnivå av alla ventilationsaxlar. Gruvoperatörer ska till de behöriga myndigheterna rapportera metanutsläpp per ventilationsschakt per år uttryckt i kiloton metan, med användning av utrustning och metoder som resulterar i en mätnoggrannhet med en tolerans på 0,5 kiloton metan per år eller 5 % av den rapporterade mängden, beroende på vilket värde som är lägst.
2. Operatörer av dräneringsstationer ska kontinuerligt göra direkta mätningar och kvantifiering på källnivå av de totala mängderna metan som ventileras och facklas, oberoende av skälen för sådan ventilering och fackling.

3. För koldagbrott ska gruvoperatörer använda fyndighetsspecifika utsläppsfaktorer för metan i kolgruvor för att kvantifiera metanutsläpp som orsakas av gruvbrytning. Gruvoperatörer ska fastställa dessa utsläppsfaktorer varje kvartal i enlighet med lämpliga vetenskapliga standarder och med beaktande av metanutsläpp från angränsande berglager.
4. De mätningar och den kvantifiering som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska utföras i enlighet med de tillämpliga standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32. Fram till den dag då dessa standarder eller tekniska föreskrifter börjar tillämpas ska gruvoperatörer följa senaste branschpraxis och använda bästa tillgängliga tekniker för mätning och kvantifiering av metanutsläpp. Gruvoperatörer ska förse behöriga myndigheter och kontrollörer med information om de standarder, inbegripet internationella standarder, eller metoder som används.

När det gäller kontinuerliga direkta mätningar på källnivå och kvantifiering som avses i punkterna 1 och 2 får, om en del av mätningstrustningen inte är i drift under en viss period, avläsningar som gjorts under perioder då utrustningen var i drift användas för att göra uppskattningar av uppgifter i proportion till den period då utrustningen inte var i drift.

Den utrustning som används för den kontinuerliga direkta mätning vid källan och den kvantifiering som avses i punkterna 1 och 2 ska vara i drift under mer än 90 % av den tid för vilken den används för att övervaka metanutsläpp, utan tiden för driftavbrott för omkalibrering och reparationer medräknad.

5. I förekommande fall ska gruvoperatörer uppskatta metanutsläpp efter gruvbrytning av kol med hjälp av utsläppsfaktorer för utsläpp efter gruvbrytning av kol, som ska uppdateras varje år, baserade på fyndighetsspecifika kolprover och i enlighet med lämpliga vetenskapliga standarder.
6. Senast den ... [12 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 maj varje år därefter ska gruvoperatörer och operatörer av dräneringsstationer lämna in en rapport till de behöriga myndigheterna som innehåller uppgifter om årliga metanutsläpp på källnivå i enlighet med denna artikel.

Denna rapport ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret och innehålla de uppgifter som fastställs i del 1 i bilaga VI för aktiva underjordiska kolgruvor, del 2 i bilaga VI för aktiva koldagbrott och del 3 i bilaga VI för dräneringsstationer.

Före inlämning till behöriga myndigheter ska gruvoperatörer och operatörer av dräneringsstationer säkerställa att de rapporter som avses i denna punkt bedöms av en kontrollör och innehåller ett verifieringsutlåtande som utfärdats i enlighet med artikel 8.

7. De behöriga myndigheterna ska göra de rapporter som avses i denna artikel tillgängliga för allmänheten och kommissionen i enlighet med artikel 5.4, inom tre månader från det att gruvoperatörerna har lämnat in dem.

AVSNITT II
BEGRÄNSNING AV METANUTSLÄPP
FRÅN AKTIVA UNDERJORDISKA KOLGRUVOR

Artikel 21

Tillämpningsområde

Detta avsnitt är tillämpligt på metanutsläpp från underjordiska kolgruvor som avses i artikel 19.2.

Artikel 22

Begränsningsåtgärder

1. Fackling med en inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet på mindre än 99 % och ventilering av metan från dräneringssystem ska vara förbjuden från och med den 1 januari 2025, utom i nödsituationer eller vid ett funktionsfel, eller då det är oundvikligt och absolut nödvändigt för underhåll och med undantag för ventilering i enlighet med punkt 2. I sådana fall ska operatörer av dräneringsstationer endast utföra ventilering om fackling inte är tekniskt genomförbart eller om det kan utgöra en risk för verksamhetens eller personalens säkerhet. I sådana situationer ska operatörer av dräneringsstationer, som en del av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i artikel 23, påvisa behovet av ventilering i stället för fackling för de behöriga myndigheterna.

2. Från och med den 1 januari 2027 ska det, utom i nödsituationer, vara förbjudet att utföra ventilering av metan genom ventilationsschakt i kolgruvor som släpper ut mer än fem ton metan per kiloton brutet kol, med undantag för kokskolgruvor.

Från och med den 1 januari 2031 ska det, utom i nödsituationer, vara förbjudet att utföra ventilering av metan genom ventilationsschakt i kolgruvor som släpper ut mer än tre ton metan per kiloton brutet kol, med undantag för kokskolgruvor.

Dessa tröskelvärden ska tillämpas per år, per gruva och per operatör, om en enhet driver flera kolgruvor.

Åtgärder som vidtas i enlighet med denna punkt får inte leda till en försämring av arbetstagarnas säkerhet.

3. Senast den ... [tre år från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 34 för att komplettera denna förordning genom att fastställa begränsningar för ventilering av metan från ventilationsschakt i kokskolgruvor.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får medlemsstaterna använda ett incitamentsystem för att minska metanutsläppen baserat på avgifter eller sanktioner, i enlighet med artikel 33, för att säkerställa att operatörer av befintliga kolgruvor fullgör skyldigheterna i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Artikel 23

Rapportering om ventileringshändelser och facklingshändelser

1. Från och med den 1 januari 2025 ska operatörer av dräneringsstationer meddela de behöriga myndigheterna om alla ventileringshändelser och facklingshändelser med en inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet på mindre än 99 % som

- a) orsakas av en nödsituation eller ett funktionsfel,
- b) är oundvikliga till följd av underhåll av dräneringssystemet.

Detta meddelande ska lämnas in i enlighet med bilaga VII utan dröjsmål efter händelsen och senast 48 timmar efter händelsens början eller det att operatören fick kännedom om den.

2. De behöriga myndigheterna ska på årsbasis göra den information som lämnas in till dem enligt denna artikel tillgänglig för allmänheten och kommissionen i enlighet med artikel 5.4.

AVSNITT III
METANUTSLÄPP FRÅN STÄNGDA UNDERJORDISKA KOLGRUVOR
OCH ÖVERGIVNA UNDERJORDISKA KOLGRUVOR

Artikel 24

Tillämpningsområde

Detta avsnitt är tillämpligt på följande metanutsläpp från stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor där kolproduktionen upphörde efter den ... [70 år före dagen för denna förordnings ikraftträdande]:

- a) Metanutsläpp från alla ventilationsschakt som fortsatt släpper ut metan.
- b) Metanutsläpp från utrustning för kolbrytning som inte längre används.
- c) Metanutsläpp från andra väldefinierade punktkällor för utsläpp som anges i del 1 i bilaga VIII.

Artikel 25

Övervakning och rapportering

1. Senast den ... [tolv månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska medlemsstater upprätta och för allmänheten tillgängliggöra en inventering av alla stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor inom sitt territorium eller inom sin jurisdiktion där driften upphörde efter den ... [70 år före dagen för denna förordnings ikraftträdande], i enlighet med den metod och inbegripet minst de uppgifter som fastställs i del 1 i bilaga VIII.

2. Från och med den ... [21 månader från den dag då denna förordning träder i kraft], ska metanutsläpp mätas i alla stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor i vilka verksamheten upphörde efter den ... [70 år före den dag då denna förordning träder i kraft].

Mätutrustning ska installeras på alla de punkter som förtecknas i del 1 punkt 1.5 i bilaga VIII och som konstaterats släppa ut mer än 0,5 ton metan per år på grundval av inventeringen i punkt 1 i denna artikel. Denna mätutrustning ska användas för att göra direkta mätningar på källnivå eller utföra kvantifiering på källnivå i enlighet med de tillämpliga standarder eller tekniska föreskrifter som fastställts enligt artikel 32 och minst varje timme och av tillräcklig kvalitet för att möjliggöra en representativ uppskattning av årliga metanutsläpp från alla de punkter som förtecknas i del 1 punkt 1.5 i bilaga VIII som konstaterats släppa ut metan. Fram till den dag då dessa standarder eller tekniska föreskrifter börjar tillämpas ska gruvoperatörer följa senaste branschpraxis och använda bästa tillgängliga tekniker för mätning och kvantifiering av metanutsläpp. Gruvoperatörer ska förse behöriga myndigheter och kontrollörer med information om de standarder, inbegripet europeiska eller andra internationella standarder, tekniska föreskrifter eller metoder som används.

Mätutrustningen ska vara i drift under mer än 90 % av den tid som den används för att övervaka metanutsläpp, exklusive tiden för driftavbrott för omkalibrering och reparation.

3. Om de observerade årliga metanutsläppen från en punktkälla som förtecknas i del 1 punkt 1.5 i bilaga VIII understiger 1 ton metan under sex på varandra följande år i fråga om vattenfyllda underjordiska kolgruvor eller tolv på varandra följande år i fråga om icke-vattenfyllda underjordiska kolgruvor, ska ingen ytterligare övervakning och rapportering göras för den specifika punkten.

4. På begäran av den ansvariga parten får de behöriga myndigheterna undanta stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor från kraven i punkterna 2 och 3 i denna artikel och del 1 punkt 1.5 i bilaga VIII, om den ansvariga parten påvisar att dessa gruvor har varit helt vattenfyllda under minst tio år före dagen för begäran.

Begäran ska åtföljas av en rapport från den ansvariga parten. Rapporten ska påvisa stabiliseringen av de hydrogeologiska förhållandena samt avsaknaden av väsentliga mängder metanutsläpp från den berörda kolgruvan. De behöriga myndigheterna ska göra denna rapport tillgänglig för allmänheten i enlighet med nationell rätt.

5. Om de behöriga myndigheterna får tillförlitliga bevis på väsentliga mängder metanutsläpp från en stängd underjordisk kolgruva eller övergiven underjordisk kolgruva enligt punkt 4, ska de skyldigheter som anges i punkterna 2 och 3 gälla för den kolgruvan.

6. Rapporter med uppskattningar av årliga uppgifter om metanutsläpp på källnivå ska lämnas in till de behöriga myndigheterna senast den ... [24 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 maj varje år därefter.

Dessa rapporter ska avse det senaste tillgängliga kalenderåret och innehålla de uppgifter som fastställs i del 2 i bilaga VIII.

Före inlämning till behöriga myndigheter ska de rapporter som avses i denna punkt bedömas av en kontrollör. De ska innehålla ett verifieringsutlåtande som utfärdats i enlighet med artikel 8.

7. Gruvoperatörer eller medlemsstater ska ansvara för att de krav som avses i punkterna 2–6 i denna artikel uppfylls vad gäller stängda underjordiska kolgruvor. Medlemsstaterna ska ansvara för att de krav som anges i punkterna 2–6 i denna artikel uppfylls vad gäller övergivna underjordiska kolgruvor. Vid alternativ användning av övergivna underjordiska kolgruvor ska tillståndsinnehavaren enligt artikel 26.3 ansvara för att de krav som anges i punkterna 2, 3 och 6 i denna artikel uppfylls.
8. De behöriga myndigheterna ska göra de rapporter som avses i denna artikel tillgängliga för allmänheten och kommissionen i enlighet med artikel 5.4, inom tre månader från det att den ansvariga parten har lämnat in dem.

Artikel 26

Begränsningsåtgärder

1. På grundval av den inventering som avses i artikel 25 ska medlemsstaterna utarbeta och genomföra en begränsningsplan för att ta itu med metanutsläpp från stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor i vilka driften upphörde efter den ... [70 år före den dag då denna förordning träder i kraft].

Begränsningsplanen ska lämnas in till de behöriga myndigheterna senast den ... [30 månader från den dag då denna förordning träder i kraft]. Den ska inbegripa viktiga milstolpar för genomförandet och minst de uppgifter som fastställs i del 3 i bilaga VIII.

2. Från och med den 1 januari 2030 ska det vara förbjudet att utföra ventilering och fackling från utrustning som avses i artikel 25.2, såvida inte användning av metan eller begränsning av metanutsläpp är tekniskt ogenomförbart eller utgör en risk för miljön, människors säkerhet, inbegripet personalens säkerhet, eller hälsan. I sådana situationer ska gruvoperatörer eller medlemsstater, som en del av de rapporteringskyldigheter som fastställs i artikel 25, påvisa behovet av ventilering eller fackling i stället för användning av metan eller begränsning av metanutsläpp.
3. Alternativ användning av övergivna underjordiska kolgruvor ska tillåtas efter ett tillståndsförfarande som är anpassat till den särskilda typen av alternativ användning av den övergivna underjordiska kolgruvan. Sökanden ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna en detaljerad åtgärdsplan för att undvika metanutsläpp. Tillståndsinnehavaren ska uppfylla övervaknings-, rapporterings- och begränsningskyldigheterna enligt artikel 25 och den här artikeln.
4. Utan att det påverkar tillämplig sektorsspecifik unionsrätt ska befintlig bästa begränsningspraxis för att minska metanutsläppen tillåtas för stängda underjordiska kolgruvor.

Kapitel 5

Metanutsläpp från råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden

Artikel 27

Krav tillämpliga på importörer

1. Senast den ... [nio månader från den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 maj varje år därefter ska importörer tillhandahålla de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade den information som anges i bilaga IX. Om importörerna helt eller delvis underlåter att lämna denna information ska de tillhandahålla dessa behöriga myndigheter en välgrundad motivering till denna underlåtenhet och ange vilka åtgärder de har vidtagit för att erhålla denna information.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 i syfte att ändra denna förordning genom att göra ändringar avseende den information som det krävs att importörer ska tillhandahålla.

2. Senast den ... [tolv månader från den dag då denna förordning träder i kraft] och senast den 31 augusti varje år därefter ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in den information som importörer tillhandahållit.

Kommissionen ska göra informationen tillgänglig i enlighet med artikel 30.

Artikel 28

Likvärdighet avseende åtgärder för övervakning, rapportering och verifiering

1. Från och med den 1 januari 2027 ska importörer för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade påvisa, och i enlighet med artikel 27.1 rapportera, att de avtal som ingåtts eller förnyats den... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller senare för leverans av råolja, naturgas eller kol som producerats utanför unionen endast avser råolja, naturgas eller kol som omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder tillämpade på producentnivå som är likvärdiga med dem som anges i denna förordning.
2. För avtal som ingåtts före den... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] för leverans av råolja, naturgas eller kol som producerats utanför unionen ska importörerna göra alla rimliga ansträngningar för att kräva att råolja, naturgas eller kol omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder tillämpade på producentnivå som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning. Dessa ansträngningar kan innebära en ändring av dessa avtal.

Från och med den 1 januari 2027 ska importörerna årligen informera de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade om resultaten av dessa ansträngningar, som en del av den information som ska tillhandahållas enligt artikel 27.1, och, i händelse av underlåtenhet, tillhandahålla dessa behöriga myndigheter en välgrundad motivering till denna underlåtenhet och ange vilka åtgärder de har vidtagit som del av dessa ansträngningar.

3. Kommissionen ska utfärda rekommendationer med frivilliga standardklausuler avseende den information som ska tillhandahållas för de syften som avses i punkterna 1 och 2, som ska användas av importörer som släpper ut råolja, naturgas och kol på unionsmarknaden när de ändrar eller förnyar befintliga avtal eller undertecknar nya avtal om leverans av råolja, naturgas och kol.
4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska skydda konfidentialiteten för den information som mottas från importörer enligt denna artikel, i enlighet med unionsrätten. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till kommissionen, som ska skydda informationens konfidentialitet, i enlighet med unionsrätten.
5. Vid tillämpningen av denna artikel ska övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder anses vara likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning i de fall då
 - a) råolja, naturgas och kol är föremål för en verifiering av oberoende tredje part som är likvärdig med den som anges i artiklarna 8 och 9 och producenten som är etablerad i ett tredjeland tillämpar,
 - i) när det gäller råolja och naturgas: övervaknings- och rapporteringsåtgärder som säkerställer kvantifiering av metanutsläpp som motsvarar dem som anges i artikel 12 eller övervakning och rapportering på nivå 5 enligt OGMP 2.0,
 - ii) när det gäller kol: övervaknings- och rapporteringsåtgärder som motsvarar dem som anges i artikel 20, eller

b) tredjelandet har infört och tillämpar – på producenter och exportörer som är etablerade i det tredjelandet och som levererar råolja, naturgas eller kol till unionsmarknaden – ett regelverk för övervakning, rapportering och verifiering som är åtminstone likvärdigt med det regelverk som tillämpas i unionen; tredjelandet har i synnerhet påvisat att dessa övervaknings- och rapporteringskrav säkerställer åtminstone kvantifiering på käll- och anläggningsnivå och regelbunden rapportering som är likvärdig med de krav som fastställs i artikel 12, för råolja och naturgas, och i artikel 20, för kol, och att det sker en effektiv verifiering av en oberoende tredje part, som är likvärdig med den som avses i artiklarna 8 och 9, samt att det sker en effektiv tillsyn och kontroll av efterlevnaden.

6. Med avseende på tillämpningen av punkt 5 b ska kommissionen genom en genomförandeakt fastställa förfarandet och kraven avseende de bevis som ett tredjeland ska tillhandahålla för att fastställa likvärdighet. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.3.

Förfarandet för fastställande av likvärdighet får inledas på begäran av ett tredjeland eller av kommissionen.

Kommissionen ska aktivt samarbeta med alla tredjeländer som exporterar råolja, naturgas eller kol till unionsmarknaden för att få deras samtycke till att inleda ett sådant förfarande, med beaktande av den mängd som importeras från dessa tredjeländer och deras potential att minska sina metanutsläpp.

Kommissionen ska fastställa likvärdighet genom genomförandeakter för varje relevant tredjeland endast om tredjelandet uppfyller alla villkor i punkt 5 b i denna artikel och alla nödvändiga bevis läggs fram. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.3 i denna förordning. Kommissionen ska avstå från att anta sådana genomförandeakter om detta skulle innebära ett kringgående av restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget om begränsning av importen av råolja, naturgas eller kol.

Kommissionen får när som helst återkalla likvärdigheten genom en genomförandeakt, om tredjelandet inte längre uppfyller villkoren i punkt 5 b i denna artikel i sin lagstiftning eller i praktiken under en period på minst tolv månader. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.3. Innan kommissionen antar denna genomförandeakt ska den underrätta tredjelandet om sina betänkligheter och ge det tillfälle att framföra sina synpunkter.

När kommissionen utarbetar de genomförandeakter som avses i denna punkt ska den underrätta samordningsgruppen för olja och petroleumprodukter, som inrättats genom rådets direktiv 2009/119/EG²⁸, gruppen för samordning av gasförsörjningen, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938²⁹, och gruppen för samordning på elområdet, som inrättats av kommissionen, liksom andra relevanta intressenter. Dessa genomförandeakter ska träda i kraft tidigast 30 kalenderdagar efter dagen för deras antagande.

7. Importörer ska undantas från de rapporteringsskyldigheter som avses i punkterna 1 och 2 om de importerar råolja, naturgas eller kol från ett tredjeland för vilket likvärdighet har fastställts i enlighet med punkt 6.
8. Från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen, när så är lämpligt och i enlighet med tillämpliga förfaranden, föreslå och sträva efter att unionen ska ingå i samarbetsramar med tredjeländer från vilka unionen importerar råolja, naturgas eller kol för att stödja dem i inrättandet av ett övervaknings-, rapporterings- och verifieringssystem som är likvärdigt med det som fastställs i denna förordning. Kommissionen ska inte rekommendera ingående i sådana samarbetsramar om dessa ramar skulle innebära ett kringgående av restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget om import av råolja, naturgas eller kol.

²⁸ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

Artikel 29

Metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol

1. Senast den ... [fyra år från den dag då denna förordning träder i kraft] och därefter varje år för leveransavtal som ingås eller förnyas den... [den dag då denna förordning träder i kraft] eller senare ska unionsproducenter och, enligt artikel 27.1, unionsimportörer, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade rapportera metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släppts ut av dem på unionsmarknaden, beräknad i enlighet med den metod som fastställs enligt punkt 4 i den här artikeln.

För leveransavtal som ingåtts före den ... [den dag då denna förordning träder i kraft] ska unionsproducenter och, enligt artikel 27.1, unionsimportörer göra alla rimliga ansträngningar för att till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade rapportera metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut av dem på unionsmarknaden, beräknad i enlighet med den metod som fastställs enligt punkt 4 i den här artikeln. Från och med den ... [fyra år från den dag då denna förordning träder i kraft] ska unionsproducenter och unionsimportörer som släpper ut råolja, naturgas eller kol på unionsmarknaden årligen rapportera resultaten av dessa ansträngningar till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade.

2. Senast den ... [sex år från den dag då denna förordning träder i kraft] och varje år därefter ska unionsproducenter och unionsimportörer som släpper ut råolja, naturgas och kol på unionsmarknaden enligt leveransavtal som ingåtts eller förnyats efter den... [sex år från den dag då denna förordning träder i kraft], för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken de är etablerade påvisa att metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släppts ut av dem på unionsmarknaden, beräknad i enlighet med den metod som fastställs enligt punkt 4, understiger de maximivärden för metanintensitet som fastställs i enlighet med punkt 6 för att främja en minskning av de globala metanutsläppen för dessa produkter.
3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska skydda konfidentialiteten för den information som mottas från unionsproducenter och unionsimportörer enligt denna artikel, i enlighet med unionsrätten. De behöriga myndigheterna ska lämna denna information till kommissionen, som ska skydda informationens konfidentialitet, i enlighet med unionsrätten.

4. Senast den ... [tre år från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 34 för att komplettera denna förordning genom att fastställa metoden för beräkning av metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden på producentnivå. Denna metod ska beakta olika produktionsprocesser och förhållandena på anläggningen samt befintliga internationella metoder och bästa praxis för beräkning av metanintensitet. Denna metod ska vara icke-diskriminerande och bygga på transparenta och objektiva kriterier. När kommissionen utarbetar sådana delegerade akter ska den informera samordningsgruppen för olja och petroleumprodukter, gruppen för samordning av gasförsörjningen, gruppen för samordning på elområdet samt andra relevanta intressenter.

5. Senast den ... [fem år från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen bedöma den potentiella effekten av olika nivåer av maximivärden för metanintensitet kopplade till produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden på producentnivå, och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska innehålla en bedömning av den potentiella minskningen av de globala metanutsläppen, inverkan på en trygg energiförsörjning på unionsnivå och nationell nivå och på unionsekonomins konkurrenskraft samt av potentiella snedvridningar av den globala och regionala marknaden. Denna rapport ska också innehålla en marknadsbedömning av metanintensiteten i nuvarande och framtida leveranser till unionen fram till 2049 genom både långsiktiga avtal och avistaköp. Denna bedömning ska inbegripa en analys av situationen per medlemsstat, med beaktande av avtalsmässiga åtaganden som ingåtts före den ... [den dag då denna förordning träder i kraft], energiinfrastrukturkapacitet och potentiella begränsningar.

6. På grundval av den bedömning som avses i punkt 5 och objektiva kriterier ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att komplettera denna förordning genom att fastställa maximivärdena för metanintensitet kopplade till råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden på producentnivå. Dessa delegerade akter ska vara förenliga med den metod för beräkning av metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden som fastställs i enlighet med denna artikel. Dessa delegerade akter ska också specificera olika metanintensitetsklasser för råolja, naturgas och kol. Dessa maximivärden för metanintensitet ska fastställas separat för råolja, naturgas och kol och omfatta den eller de klasser som presterar bäst. Dessa maximivärden för metanintensitet och metanintensitetsklasser ska beakta de olika källorna, produktionsprocesserna och förhållandena på anläggningen och ska fastställas på nivåer som främjar en minskning av de globala metanutsläppen i förhållande till den råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden, samtidigt som en trygg energiförsörjning bevaras på unionsnivå och nationell nivå, säkerställer en balanserad distribution av de volymer av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden samt icke-diskriminerande behandling och skyddar unionsekonomin konkurrenskraft.

Artikel 30

Öppenhetsdatabas för metanutsläpp och prestandaprofiler för metan

1. Senast den ... [18 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen inrätta och förvalta en öppenhetsdatabas för metanutsläpp med relevant information om medlemsstater och tredjeländer, företag, importörer och volymer av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden, särskilt den information som lämnats in till den enligt artiklarna 12.8, 18.10, 20.7, 23.2, 25.8, 27.2, 28.4 och 29.3.
2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska databasen innehålla åtminstone följande information:
 - a) En förteckning över tredjeländer i vilka råolja, naturgas eller kol produceras och från vilka export därav sker till unionen.
 - b) Följande information om varje medlemsstat eller tredjeland som avses i led a:
 - i) Huruvida staten eller landet har obligatoriska regleringsåtgärder för metanutsläpp från energisektorn som omfattar de åtgärder som fastställs i denna förordning vad gäller mätning, rapportering, verifiering och begränsning av metanutsläpp i energisektorn, särskilt restriktioner avseende ventilering och fackling.

- ii) Huruvida staten eller landet har undertecknat Parisavtalet, som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), och huruvida staten eller landet har anslutit sig till den globala utfästelsen om metan.
 - iii) Huruvida staten eller landet lämnar in nationella inventeringsrapporter i enlighet med kraven i UNFCCC, i tillämpliga fall.
 - iv) Huruvida de nationella inventeringsrapporter som lämnats in enligt UNFCCC innehåller nivå 3-rapportering av metanutsläpp i energisektorn, i tillämpliga fall, och specificerar de kategorier av metanutsläpp som rapporteras på nivå 3.
 - v) Mängden metanutsläpp i energisektorn som anges i de nationella inventeringsrapporter som lämnats in enligt UNFCCC, i tillämpliga fall, och huruvida dessa uppgifter var föremål för oberoende verifiering.
 - vi) Elektroniska länkar till nationella uppgiftskällor med information om metanutsläpp i energisektorn, om sådana finns tillgängliga.
- c) För varje medlemsstat, en förteckning över importörer som släpper ut råolja, naturgas eller kol på unionsmarknaden.

- d) Följande information om varje tredjeland som avses i led a:
- i) En förteckning över producenter eller exportörer av råolja, naturgas eller kol till unionen, beroende på vad som är tillämpligt, och huruvida de ingår i ett globalt initiativ för att minska metanutsläppen, såsom OGMP och *Zero Routine Flaring Initiative*.
 - ii) Vägledande värden som uppskattar metanutsläppen kopplade till transport av råolja, naturgas och kol.

Öppenhetsdatabasen för metanutsläpp ska fungera som ett informationsredskap som ska vara tillgängligt för allmänheten utan kostnad.

Öppenhetsdatabasen för metanutsläpp ska ange om kvaliteten på och tillförlitligheten i den inlämnade informationen har verifierats av oberoende tredje parter.

3. Senast den ... [24 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen, på grundval av den information som finns tillgänglig i öppenhetsdatabasen för metanutsläpp, offentliggöra prestandaprofilerna för metan för medlemsstaterna och för de unionsproducenter eller unionsimportörer, beroende på vad som är tillämpligt, som släpper ut råolja, naturgas eller kol på unionsmarknaden, samt för tredjeländer från vilka unionen importerar råolja, naturgas eller kol och för producenter eller exportörer i tredjeländer som levererar sådana varor till unionen.

4. De prestandaprofiler för metan som offentliggörs i enlighet med punkt 3 ska uppdateras årligen och ska, beroende på vad som är tillämpligt, innehålla minst följande:
 - a) Metanutsläpp kopplade till råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden och en kvalitetsbedömning av uppgifter för rapporterade metanutsläpp, inbegripet nivån på OGMP 2.0-rapporteringen, i förekommande fall.
 - b) En bedömning av de ansträngningar som gjorts för att övervaka, rapportera och minska metanutsläppen från unionsproducenter eller unionsimportörer samt producenter eller exportörer i tredjeländer som släpper ut råolja, naturgas eller kol på unionsmarknaden, i förekommande fall även per region.
 - c) En analys av händelser med mycket stora utsläpp som inträffat i medlemsstater eller i tredjeländer från vilka unionen importerar råolja, naturgas eller kol och hur dessa händelser hanterades.
5. De prestandaprofiler för metan som offentliggörs i enlighet med punkt 3 ska göras tillgängliga för allmänheten kostnadsfritt online.
6. Denna artikel ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2016/943.

Artikel 31

Globalt verktyg för övervakning av metanutsläpp och mekanism för snabba insatser

1. Senast den ... [två år från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen inrätta ett globalt verktyg för övervakning av metanutsläpp som bygger på satellitdata och bidrag från flera certifierade dataleverantörer och datatjänster, inbegripet Copernicuskomponenten i unionens rymdprogram, som inrättades genom förordning (EU) 2021/696. I detta syfte får kommissionen använda befintliga internationella verktyg eller ramar om sådana finns tillgängliga.

Det globala verktyget för övervakning av metanutsläpp ska vara tillgängligt för allmänheten och tillhandahålla regelbundna uppdateringar om åtminstone frekvens, omfattning och plats avseende händelser med stora metanutsläpp från energikällor inom eller utanför unionen.

2. Senast den ... [18 månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen inrätta en mekanism för snabba insatser för hantering av händelser med mycket stora utsläpp.

Kommissionen ska omgående underrätta den medlemsstat eller det tredjeland, beroende på vad som är lämpligt, under vars jurisdiktion en händelse med mycket stora utsläpp har detekterats, om händelsen. Om så är möjligt ska kommissionen också underrätta den producent som är kopplad till den källa eller de nära förbundna källor som släpper ut metan. Denna underrättelse ska innehålla en begäran om att omgående tillhandahålla ytterligare information om händelsen med mycket stora utsläpp och om de korrigerande åtgärder som vidtagits eller planeras för att mildra inverkan eller stoppa händelsen, inbegripet den tidsram inom vilken dessa åtgärder ska vidtas. Kommissionen ska ta alla nödvändiga kontakter för att erhålla information och verifiera den information som mottas i samband med händelsen, inbegripet, när så är tillämpligt, i samarbete med de behöriga internationella organisationerna. I detta syfte får kommissionen använda internationella verktyg eller ramar om sådana finns tillgängliga.

3. Kommissionen ska föreslå att det på unionens vägnar inrättas bilaterala dialoger med tredjeländer från vilka unionen importerar råolja, naturgas eller kol, i syfte att inrätta en ram för informationsutbyte och ett system för tidig upptäckt och varning för att upptäcka och varna varandra om händelser med mycket stora utsläpp och korrigerande åtgärder som vidtas eller ska vidtas för att förhindra eller stoppa sådana händelser. Dessa dialoger ska också syfta till att det identifieras sätt att påskynda minskningen av metanutsläpp i energisektorn och får vid behov leda till ett utbyte av bästa praxis och råd för att inrätta åtgärder för övervakning, rapportering, verifiering och utsläppsminskning som är likvärdiga med dem som fastställs i denna förordning.

Kommissionen får inte föreslå att bilaterala dialoger inleds med tredjeländer om detta skulle medföra ett kringgående av restriktiva åtgärder som antagits enligt artikel 215 i EUF-fördraget om import av råolja, naturgas och kol.

4. På grundval av den övervakning som utförs inom ramen för de dialoger som avses i punkterna 2 och 3 ska kommissionen hålla Europaparlamentet och rådet informerade om underrättelser om händelser med mycket stora utsläpp och om genomförandet av korrigerande åtgärder i unionen och i tredjeländer från vilka unionen importerar råolja, naturgas eller kol och om eventuell inverkan på en trygg energiförsörjning på unionsnivå och nationell nivå.
5. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2016/943.

Kapitel 6

Slutbestämmelser

Artikel 32

Standarder och tekniska föreskrifter

1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 10.1–10.5 i förordning (EU) nr 1025/2012 begära att en eller flera europeiska standardiseringsorgan utarbetar harmoniserade standarder för
 - a) mätning och kvantifiering av metanutsläpp såsom avses i artikel 12.5,
 - b) LDAR-undersökningar såsom avses i artikel 14.1,
 - c) utrustning såsom avses i artikel 15.3 och 15.5,
 - d) kvantifiering av metanutsläpp såsom avses i artikel 18.3, och
 - e) mätning och kvantifiering av metanutsläpp såsom avses i artiklarna 20.4 och 25.2.

När ett utkast till standard har mottagits av ett europeiskt standardiseringsorgan, ska kommissionen bedöma dess överensstämmelse med den relevanta begäran om standardisering, med denna förordning och med annan tillämplig unionsrätt.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att komplettera denna förordning genom att fastställa obligatoriska standarder eller delar av sådana, såsom avses i denna punkt.

2. Om ingen delegerad akt har antagits i enlighet med punkt 1 i denna artikel, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att komplettera denna förordning genom att fastställa obligatoriska tekniska föreskrifter eller delar av sådana avseende
 - a) mätning och kvantifiering av metanutsläpp såsom avses i artikel 12.5,
 - b) LDAR-undersökningar såsom avses i artikel 14.1,
 - c) utrustning såsom avses i artikel 15.3 och 15.5,
 - d) kvantifiering av metanutsläpp såsom avses i artikel 18.3, och
 - e) mätning och kvantifiering av metanutsläpp såsom avses i artiklarna 20.4 och 25.2.

Kommissionen får anta dessa delegerade akter endast om den har utfärdat en begäran om standardisering till ett eller flera europeiska standardiseringsorgan och ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Begäran har inte godtagits.
- b) De begärda standarderna har inte levererats inom fastställd tidsfrist.

- c) De standarder som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen överensstämmer inte med begäran.
- d) De standarder som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen anses vara otillräckliga för att helt eller delvis uppfylla kraven i denna förordning.

Artikel 33

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelser av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas.

Sanktionerna ska vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande och ska åtminstone innefatta följande:

- a) Böter som är proportionella mot skadan på miljön och konsekvenserna för människors säkerhet och hälsa, fastställda på en nivå som
 - i) på ett effektivt sätt åtminstone frångår de ansvariga den vinst som härrör från överträdelser, och
 - ii) ökar gradvis vid upprepade allvarliga överträdelser.
- b) Löpande viten i syfte att tvinga operatörer, företag, gruvoperatörer eller importörer att upphöra med en överträdelse, efterleva ett beslut genom vilket korrigerande åtgärder åläggs, tillhandahålla information eller underkasta sig en inspektion, beroende på vad som är tillämpligt.

Senast den ... [tolv månader från den dag då denna förordning träder i kraft] ska medlemsstaterna till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

2. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell rätt säkerställa att de behöriga myndigheterna har befogenhet att ålägga åtminstone följande administrativa sanktioner och administrativa åtgärder för överträdelser av artiklarna 12, 14.14, 16.2, 20, 23.1, 27.1, 28.1, 28.2, 29.1 och 29.2, förutsatt att de inte äventyrar en trygg energiförsörjning:
 - a) Antagande av ett beslut som förpliktigar personen att upphöra med överträdelsen.
 - b) Beslut om förverkande av de vinster som har gjorts eller förluster som undvikits på grund av överträdelserna, i den mån de kan fastställas.
 - c) Utfärdande av offentliga varningar eller meddelanden.
 - d) Antagande av ett beslut om föreläggande av löpande viten.
 - e) Antagande av ett beslut om administrativa böter.

För juridiska personer får beloppet på de administrativa böter som avses i led e inte överstiga 20 % av årsomsättningen under det föregående räkenskapsåret. När det gäller fysiska personer får beloppet på dessa böter inte överstiga 20 % av årsinkomsten under det föregående kalenderåret.

3. Om det i medlemsstatens rättssystem inte föreskrivs några administrativa böter får böter påföras av de behöriga nationella domstolarna på begäran av de behöriga myndigheterna. Dessa böter ska vara effektiva och deras verkan ska vara likvärdig med verkan av administrativa böter som påförs av administrativa myndigheter.
4. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter enligt denna artikel ska de i nära samarbete säkerställa att deras befogenheter utövas, och att de administrativa sanktioner och administrativa åtgärder som de ålägger utformas och tillämpas, på ett effektivt och konsekvent sätt i hela unionen.
5. Åtminstone följande överträdelse ska vara föremål för sanktioner:
 - a) Underlåtenhet från operatörers, företags, gruvoperatörers eller importörers sida att ge de behöriga myndigheterna eller kontrollörerna den hjälp som behövs för utförandet av deras uppgifter i enlighet med denna förordning.
 - b) Operatörers eller gruvoperatörers underlåtenhet att genomföra de åtgärder som fastställs i den inspektionsrapport som avses i artikel 6.5 och 6.6.
 - c) Operatörers eller gruvoperatörers underlåtenhet att lämna in rapporterna om metanutsläpp i enlighet med artiklarna 12, 18.3, 20 och 25.6, inbegripet det verifieringsutlåtande som utfärdas av en oberoende kontrollör i enlighet med artikel 8.4.
 - d) Operatörers underlåtenhet att lämna in ett LDAR-program i enlighet med artikel 14.1 eller utföra en LDAR-undersökning i enlighet med artikel 14.2, 14.5 och 14.6.

- e) Operatörers underlåtenhet att reparera eller byta komponenter, att kontinuerligt undersöka komponenter och att registrera läckage i enlighet med artikel 14.8–14.13.
- f) Operatörers underlåtenhet att lämna in en rapport i enlighet med artikel 14.14.
- g) Operatörers eller gruvoperatörers ventilering eller fackling, inbegripet rutinmässig fackling, utom i de situationer som föreskrivs i artiklarna 15.2, 15.3, 22.1, 22.2 och 26.2.
- h) Operatörers eller gruvoperatörers underlåtenhet att påvisa behovet av att använda ventilering i stället för fackling och påvisa behovet av att använda fackling i stället för återföring, användning på plats, lagring för senare användning, eller utbudande på en marknad av metanet, när det gäller operatörer, eller användning eller begränsning, när det gäller gruvoperatörer, i enlighet med artiklarna 15.4, 15.6, 22.1, 22.2 och 26.2.
- i) Operatörers underlåtenhet att ersätta eller använda ventileringsutrustning i enlighet med artikel 15.5 och 15.7.
- j) Operatörers eller gruvoperatörers underlåtenhet att meddela eller rapportera om ventileringshändelser och facklingshändelser i enlighet med artikel 16, 23.1 eller artikel 26, beroende på vad som är tillämpligt.
- k) Användning av facklingsskorstenar eller förbränningsanordningar som inte uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 17, 22 och 23.

- l) Den ansvariga partens underlåtenhet att vidta begränsningsåtgärder i enlighet med artikel 18.6 och 18.9.
 - m) Importörers underlåtenhet att tillhandahålla den information som krävs i enlighet med artikel 27.1 och bilaga IX.
 - n) Importörers underlåtenhet att tillhandahålla den information som krävs i enlighet med artikel 28.1 och 28.2.
 - o) Unionsproducenters eller unionsimportörers underlåtenhet att tillhandahålla den information som krävs i enlighet med artikel 29.1 och 29.2.
 - p) Unionsproducenters eller unionsimportörers underlåtenhet att iaktta de maximivärden för metanintensitet som fastställs i de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 29.6.
6. Om villkoren i artikel 15.8 är uppfyllda, ska medlemsstaterna överväga att reducera eller avstå från att ålägga operatörer sanktioner under den genomförandeperiod som de nationella myndigheterna anser vara nödvändig.
7. Medlemsstaterna ska beakta minst följande vägledande kriterier vid åläggande av sanktioner, i tillämpliga fall:
- a) Överträdelsens varaktighet eller tidsmässiga effekter, karaktär och allvar.
 - b) Alla åtgärder som vidtagits av operatören, företaget, gruvoperatören eller importören för att snabbt begränsa eller avhjälpa skadan.

- c) Huruvida överträdelsen är avsiktlig eller beror på försumlighet.
 - d) Eventuella tidigare eller upprepade överträdelser från operatörens, företagets, gruvoperatörens eller importörens sida.
 - e) De ekonomiska vinster som har gjorts eller de ekonomiska förluster som undvikits direkt eller indirekt av operatören, företaget, gruvoperatören eller importören till följd av överträdelsen, om relevanta uppgifter finns tillgängliga.
 - f) Operatörens, företagets, gruvoperatörens eller importörens storlek.
 - g) Samarbetsgraden med myndigheterna.
 - h) Hur myndigheterna fick kännedom om överträdelsen, i synnerhet om, och i så fall i vilken utsträckning, operatören, företaget, gruvoperatören eller importören inom rimlig tid meddelade om överträdelsen.
 - i) Eventuell annan försvårande eller förmildrande omständighet som är tillämplig på omständigheterna i fallet, inbegripet åtgärder från tredje part.
8. Medlemsstaterna ska varje år offentliggöra information om arten och omfattningen av de sanktioner som ålagts enligt denna förordning samt vilka överträdelser och operatörer, företag, gruvoperatörer eller importörer de gäller.

I tillämpliga fall ska sådan information rapporteras i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../...³⁰⁺.

Artikel 34

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 22.3, 27.1, 29.4, 29.6 och 32 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ...[den dag då denna förordning träder i kraft] och ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 22.3, 27.1, 29.4, 29.6 och 32 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) av den ... om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om ersättande av direktiven 2008/99/EG och 2009/123/EG (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: för in numret på PE-CONS 82/23 (2021/0422 (COD)) i texten och komplettera motsvarande fotnot.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 22.3, 27.1, 29.4, 29.6 eller 32 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den energiunionskommitté som inrättats genom artikel 44 i förordning (EU) 2018/1999. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 36

Kommissionens övervakning, översyn och rapporter

1. Kommissionen ska övervaka och se över tillämpningen av denna förordning och senast den 1 januari 2028 och därefter vart femte år lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.
2. Den första rapport som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla en översyn av följande:
 - a) Förordningens ändamålsenlighet och effektivitet när det gäller att fastställa transparenta och korrekta regler för mätning, rapportering och verifiering och när det gäller att minska metanutsläpp i samband med produktion av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden.
 - b) Om möjligt, nivån på den minskning som uppnåtts till följd av denna förordning för metanutsläpp i samband med produktion av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden.
 - c) Uppgift om huruvida ytterligare eller alternativa åtgärder är nödvändiga för att främja och påskynda minskningen av metanutsläppen i värdekedjan för råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden för att stödja unionens mål om nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050 och dess åtaganden enligt Parisavtalet.

Översynen ska ta hänsyn till relevant unionslagstiftning inom närliggande områden. Kommissionen ska i lämpliga fall lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet tillsammans med sin rapport, med beaktande av relevant unionslagstiftning på närliggande områden.

3. För genomförandet av denna artikel får kommissionen begära information från medlemsstaterna och behöriga myndigheter och ska beakta i synnerhet den information som medlemsstaterna tillhandahåller i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, uppdateringarna av dessa och i de nationella energi- och klimatlägesrapporterna i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 37

Ändring av förordning (EU) 2019/942

I artikel 15 i förordning (EU) 2019/942 ska följande punkt läggas till:

- ”8. Vart tredje år ska Acer, efter samråd med medlemsstaterna, fastställa och för allmänheten tillgängliggöra en uppsättning indikatorer och motsvarande referensvärden för jämförelse av investeringskostnader per enhet kopplat till mätning, kvantifiering, övervakning, rapportering, verifiering och minskning, inbegripet ventilering och fackling, av metanutsläpp för jämförbara projekt. Acer ska utfärda rekommendationer om indikatorer och referensvärden för investeringskostnader per enhet i syfte att uppfylla skyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU).../...* i enlighet med artikel 3 i den förordningen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om minskade metanutsläpp inom energisektorn och om ändring av förordning (EU) 2019/942 (EUT L, ..., ELI: ...)+.”.

+ EUT: vänligen inför numret för denna förordning (2021/0423 (COD)) i texten samt nummer för, datum för antagande för och hänvisning till denna förordning i fotnoten.

Artikel 38
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Undersökningar för detektering och reparation av läckage som avses i artikel 14

Del 1

Frekvens för LDAR-undersökningar

1. För alla komponenter ovan och under jord, med undantag för distributions- och överföringsnät, ska LDAR-undersökningar utföras vid följande minimifrekvenser:

Typ av LDAR-undersökning	Typ av komponent	Frekvens
LDAR-undersökning av typ 1	Kompressorstation Underjordslagring LNG-anläggning Reglerings- och mätarstation	4 månader
	Ventilstation	9 månader
LDAR-undersökning av typ 2	Kompressorstation Underjordslagring LNG-anläggning Reglerings- och mätarstation	8 månader
	Ventilstation	18 månader

Typ av LDAR-undersökning	Typ av material	Frekvens
LDAR-undersökning av typ 1	Bitumenskikt	3 månader
	Gråjärn	
	Asbest	6 månader
	Segjärn	
	Oskyddat stål	9 månader
	Koppar	
	Polyeten	15 månader
	PVC	
	Skyddat stål	
LDAR-undersökning av typ 2	Bitumenskikt	6 månader
	Gråjärn	
	Asbest	12 månader
	Segjärn	
	Oskyddat stål	18 månader
	Polyeten	
	PVC	
	Koppar	
	Skyddat stål	30 månader

Om materialtypen inte kan fastställas ska den högsta frekvensen för respektive typ av LDAR-undersökning användas.

2. För alla komponenter hos distributions- och överföringsnät, ska LDAR-undersökningar utföras vid följande minimifrekvenser:

Typ av LDAR-undersökning	Typ av komponent	Frekvens
LDAR-undersökning av typ 1 (konstruktionstryck > 16 bar)	Kompressorstation	4 månader
	Reglerings- och mätarstation	
	Ventilstation	9 månader
LDAR-undersökning av typ 2 (konstruktionstryck > 16 bar)	Kompressorstation	8 månader
	Reglerings- och mätarstation	
	Ventilstation	18 månader
LDAR-undersökning av typ 2 (konstruktionstryck \leq 16 bar)	Reglerings- och mätarstation	9 månader
	Ventilstation	

Typ av LDAR-undersökning	Typ av material	Undersökningsfrekvens
LDAR-undersökning av typ 1 (konstruktionstryck > 16 bar)	Gråjärn	3 månader
	Bitumenskikt	
	Asbest	6 månader
	Segjärn	
	Oskyddat stål	12 månader
	Koppar	
	Polyeten	24 månader
	PVC	
	Skyddat stål	
LDAR-undersökning av typ 2 (konstruktionstryck > 16 bar)	Gråjärn	6 månader
	Bitumenskikt	
	Asbest	12 månader
	Segjärn	
	Oskyddat stål	24 månader
	Koppar	
	Polyeten	36 månader
	PVC	
	Skyddat stål	
LDAR-undersökning av typ 2 (konstruktionstryck ≤ 16 bar)	Gråjärn	6 månader
	Bitumenskikt	
	Asbest	12 månader
	Segjärn	
	Oskyddat stål	24 månader
	Koppar	
	Polyeten	36 månader
	PVC	
	Skyddat stål	

Om materialtypen inte kan fastställas ska den högsta frekvensen för respektive typ av LDAR-undersökning användas.

LDAR-undersökningar kan genomföras med hjälp av en tvåstegsmetod: först på avstånd och, endast om läckage upptäcks, genom en andra detektion så nära källan som möjligt.

För skyddade stålörsledningar under jord och under havsnivå med ett konstruktionstryck på över 16 bar ska operatörerna också utföra riskbaserad förebyggande hantering av rörledningarnas fysiska skick för att förhindra läckage i enlighet med relevanta europeiska standarder eller nationell lagstiftning om hantering av rörledningarnas fysiska skick. Förebyggande hantering av rörledningarnas fysiska skick ska omfatta kontinuerlig övervakning av flödet, vätskesammansättningen, trycket och temperaturen hos den gas som transporteras i systemet för att säkerställa att dessa parametrar överensstämmer med tillämpliga specifikationer för rörledningens fysiska skick, samt att lokalisera källan till potentiella metanutsläpp och uppskatta dessa. Med beaktande av resultaten av denna förebyggande hantering av rörledningarnas fysiska skick får den behöriga myndigheten godkänna en annan frekvens på upp till 36 månader för en LDAR-undersökning av typ 1 och upp till 48 månader för en LDAR-undersökning av typ 2.

3. För alla offshorekomponenter ska LDAR-undersökningar utföras med följande minimifrekvens:

Typ av LDAR-undersökning	Typ av komponent	Frekvens
LDAR-undersökning av typ 1	Offshorekomponenter över havsnivån	12 månader
	Offshorekomponenter under havsnivån	24 månader
	Offshorekomponenter under havsbotten	36 månader
LDAR-undersökning av typ 2	Offshorekomponenter över havsnivån	24 månader

4. För alla andra komponenter ska LDAR-undersökningar av typ 1 utföras var sjätte månad och LDAR-undersökningar av typ 2 var tolfte månad.

Del 2

Informationskrav för anordningar som används vid LDAR-undersökningar

Som en del av det LDAR-program som avses i artikel 14.1 måste operatörer tillhandahålla följande:

1. Information från tillverkaren om anordningen.
2. Information om anordningens kapacitet för läckagedetektering, tillförlitlighet och begränsningar, inbegripet, men inte begränsat till, förmågan att identifiera specifika läckor eller platser, detektionsgränser och eventuella begränsningar av användningen, samt stödjande uppgifter.
3. En beskrivning av var, när och hur anordningen kommer att användas.

BILAGA II

Reparations- och övervakningsplaner för detektering av läckage som avses i artikel 14

Reparationsplan

Reparationsplanen ska omfatta minst följande uppgifter:

1. Inventering och identifiering av samtliga kontrollerade komponenter.
2. Inspektionsresultaten i form av detekterad förekomst av metanförlust och, i förekommande fall, storleken på förlusten.
3. För komponenter som vid en LDAR-undersökning konstateras släppa ut minst lika mycket som de tröskelvärden som anges i artikel 14.8, uppgift om huruvida reparation eller utbyte utfördes under LDAR-undersökningen och om inte, skälen till detta, med beaktande av faktorer som kan rättfärdiga en uppskjuten reparation eller ett uppskjutet utbyte enligt artikel 14.9, och en reparationsplan med uppgift om datum för reparation eller utbyte.
4. För komponenter som vid en tidigare LDAR-undersökning konstaterats släppa ut mindre än de tröskelvärden som anges i artikel 14.8 men som, under övervakning efter detektering och reparation av läckage, för kontroll av om storleken på metanförlusten har förändrats, konstateras släppa ut minst lika mycket som dessa tröskelvärden, uppgift om huruvida reparation eller utbyte utfördes omedelbart och om inte, skälen till detta, med beaktande av faktorer som kan rättfärdiga en uppskjuten reparation eller ett uppskjutet utbyte enligt artikel 14.9, och en reparationsplan med uppgift om datum för reparation eller utbyte.

Denna reparationsplan ska åtföljas av en plan för övervakning efter reparationen som anger när reparationer eller utbyten faktiskt utfördes.

Övervakningsplan

Övervakningsplanen ska omfatta minst följande uppgifter:

1. Inventering och identifiering av samtliga kontrollerade komponenter.
2. Inspektionsresultaten i form av detekterad förekomst av metanförlust och, i förekommande fall, storleken på förlusten.
3. För komponenter som vid en tidigare LDAR-undersökning konstaterats släppa ut mängder som är lika med eller högre än de tröskelvärden som anges i artikel 14.8, information om den reparation eller det utbyte som utförts och resultat av övervakningen efter reparation i syfte att kontrollera om reparationen eller utbytet lyckades.
4. För komponenter som vid en tidigare LDAR-undersökning konstaterats släppa ut mängder som är lägre än de tröskelvärden som anges i artikel 14.8, resultat av övervakningen efter detektering och reparation av läckage i syfte att kontrollera om storleken på metanförlusten har förändrats, samt rekommendationer baserade på dessa resultat.

BILAGA III

Rapportering om ventileringshändelser och facklingshändelser som avses i artikel 16

Operatörer ska till de behöriga myndigheterna anmäla åtminstone följande information om ventileringshändelser och facklingshändelser:

1. Operatörens namn.
2. Tillgångens plats, namn och typ.
3. Berörd utrustning.
4. Datum och tid då händelsen upptäcktes eller påbörjades och avslutades.
5. Kvantifiering av volymerna av ventilerad eller facklad metan.
6. Destruktions- och avlägsnandeeffektivitet uppdelat på utformning och typ av facklingsskorsten eller annan förbränningsanordning som används.
7. Händelsens orsak och art.
8. Åtgärder som vidtagits för att begränsa händelsens varaktighet och omfattning.
9. Korrigerande åtgärder som vidtagits för att åtgärda orsaken samt för att förhindra att sådana händelser upprepas.
10. Resultaten av de inspektioner som ska äga rum varannan vecka av facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar och av fjärrövervakningssystem eller automatiska övervakningssystem, beroende på vad som är tillämpligt, som utförs i enlighet med artikel 17, särskilt om en oriktighet har konstaterats.
11. Beslut om att ersätta ventileringsutrustning och, i tillämpliga fall, en ersättningsplan.

BILAGA IV

Inspektioner av facklingsskorstenar och andra förbränningsanordningar

Inspektioner av facklingsskorstenar och andra förbränningsanordningar ska omfatta en utförlig ljud-, syn- och luktinspektion, inbegripet en yttre visuell inspektion av facklingsskorstenarna eller de andra förbränningsanordningarna, att lyssna efter tryck- och vätskeläckage och att känna efter om det förekommer ovanliga eller starka lukter.

Följande observationer ska inkluderas i rapporten:

1. För brinnande facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar: huruvida förbränningen anses vara adekvat eller inadekvat.
2. För släckta facklingsskorstenar eller andra förbränningsanordningar: huruvida gas ventileras eller inte vid den släckta facklan. Om facklingsskorstenen eller annan förbränningsanordning är utrustad med ett fjärrövervakningssystem eller ett automatiskt övervakningssystem ska metanutsläppen beräknas på grundval av flödes hastigheten och oförbränt metan om gasen ventileras.

Med inadekvat förbränning avses, vid tillämpningen av punkt 1, förbränning med synliga utsläpp som pågår i mer än fem minuter under två på varandra följande timmar eller, när det gäller en facklingsskorsten eller en annan förbränningsanordning utrustad med ett fjärrövervakningssystem eller ett automatiskt övervakningssystem, förbränning med synliga utsläpp som pågår i mer än fem minuter under två på varandra följande timmar och som registreras direkt.

BILAGA V

Inventeringar av och begränsningsplaner för inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar som avses i artikel 18

Del 1

1. Inventeringar av inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar ska omfatta minst följande uppgifter:
 - a) Namn på och adress till operatören, ägaren eller licensinnehavaren, när så är tillämpligt.
 - b) Brunnens eller brunnsanläggningens namn, typ och plats, med angivande av om det är en inaktiv brunn, en tillfälligt igenpluggad brunn eller en permanent igenpluggad och övergiven brunn.
 - c) Om möjligt, en karta över brunnens eller brunnsanläggningens yttre gränser.
 - d) Resultat av utförd kvantifiering av metanutsläpp till luft och vatten.

2. Inventeringar av inaktiva brunnar, tillfälligt igenpluggade brunnar och permanent igenpluggade och övergivna brunnar får omfatta följande uppgifter:
 - a) Datum för inledande borrning och sista drift.
 - b) Inställning (vertikal, horisontell och lutande).
 - c) Brunnens totala djup.
 - d) Om något betydande har inträffat under borrhingsprocessen, såsom tryckstötter (*kicks*) eller liknande.

- e) Om brunnen har kommit i kontakt med gas som innehåller betydande mängder svavelföreningar (surgas) eller spårmängder av svavelföreningar (söt gas).
 - f) Seismiska uppgifter tillgängliga för brunnen i de övre 1 000 meterna av dess bana med en radie på 1 000 meter.
 - g) Den senaste rapporten om bedömning av brunnens fysiska skick.
 - h) Om brunnen är en brunn för prospektering eller produktion.
 - i) Om brunnen har kommit i kontakt med några ytliga gasfickor, grunda gaszoner eller riskzoner för förlust av borrhål.
 - j) Om brunnen är belägen på land (ange stad, landsbygd eller annat) eller till havs (ange vattendjup).
 - k) När det gäller brunnar till havs, information om eventuella förhållanden på havsbotten som kan bidra till metanmigration via vattenpelaren.
 - l) Information om brunnens livscykelstatus (aktiv, inaktiv, tilltäppt borrhål, avvecklade yta osv.).
 - m) Om den avvecklade brunnens lock är försett med ventiler.
3. När det gäller permanent igenpluggade och övergivna brunnar ska inventeringarna också omfatta
- a) de senast kända mätningarna eller den senast kända kvantifieringen av metanutsläpp till luft och vatten, i förekommande fall,

- b) information som visar att den relevanta behöriga myndigheten har intygat att den aktuella brunnen eller brunnsanläggningen uppfyller kriterierna i artikel 2.40,
- c) dokumentation som är tillräcklig för att påvisa att det inte förekommer några metanutsläpp från brunnen eller brunnsanläggningen, inbegripet kvantifiering baserad på utsläppsfaktor eller på urval, eller tillförlitliga bevis för permanent underjordisk isolering i enlighet med standarden ISO 16530-1:2017
 - i) för alla brunnar som permanent pluggats igen och övergetts den ... [30 år innan dagen för denna förordning träder i kraft] eller senare,
 - ii) i förekommande fall, för alla brunnar som permanent pluggats igen och övergetts före den ... [30 år innan dagen för denna förordning träder i kraft].

Del 2

Begränsningsplaner för inaktiva brunnar och tillfälligt igenpluggade brunnar ska omfatta minst följande uppgifter:

1. Planen för att ta itu med varje inaktiv brunn och tillfälligt igenpluggad brunn, inklusive de åtgärder som ska vidtas.
2. Namn på och adress till operatören av, ägaren till eller licenstagaren för den inaktiva brunnen eller den tillfälligt igenpluggade brunnen, när så är tillämpligt.
3. Planerat slutdatum för sanering, återställande eller igenpluggning av inaktiva brunnar och tillfälligt igenpluggade brunnar.

BILAGA VI

Rapporter om aktiva kolgruvor som avses i artikel 20

Del 1

Rapporterna om aktiva underjordiska kolgruvor ska omfatta minst följande uppgifter:

1. Gruvoperatörens namn och adress.
2. Kolgruvans adress.
3. Volym (ton) för varje typ av kol som produceras i kolgruvan.
4. För alla ventilationsschakt som används i kolgruvan ska följande redovisas:
 - a) Namn (i förekommande fall).
 - b) Användningsperiod, om den avviker från rapporteringsperioden.
 - c) Koordinater.
 - d) Syfte (insug eller utblås).
 - e) Tekniska specifikationer för den mätutrustning som används för mätning och kvantifiering av metanutsläpp samt de optimala driftsförhållanden som tillverkaren angett.
 - f) Andel tid då utrustningen för kontinuerlig mätning var i drift.

- g) En hänvisning till tillämpliga standarder eller tekniska föreskrifter för
 - placering av metanmätutrustningen vid provtagning,
 - mätning av flöden,
 - mätning av metankoncentration.
 - h) Metanutsläpp som registrerats med hjälp av utrustningen för kontinuerlig mätning (i ton).
 - i) Metanutsläpp som registrerats genom månatlig provtagning (i ton/h), inbegripet information om följande:
 - Provtagningsdatum.
 - Provtagningsteknik.
 - Mätvärden för atmosfäriska förhållanden (tryck, temperatur, fuktighet), vilka har uppmätts på ett lämpligt avstånd så att de återspeglar förhållandena när utrustningen för kontinuerlig mätning är i drift.
 - j) Om kolgruvan är ansluten till en annan kolgruva på ett sådant sätt att de delar luftflöde, namnet på den andra kolgruvan.
5. Utsläppsfaktorer för utsläpp efter gruvbrytning och beskrivning av den metod som använts för beräkningen av dessa.
6. Utsläpp efter gruvbrytning (i ton).

Del 2

Rapporterna om aktiva koldagbrott ska omfatta minst följande uppgifter:

1. Gruvoperatörens namn och adress.
2. Kolgruvans adress.
3. Volym (ton) för varje typ av kol som produceras i kolgruvan.
4. En karta över alla fyndigheter i kolgruvan som visar dessa fyndigheters yttre gränser.
5. För varje kolfyndighet:
 - a) Namn (i förekommande fall).
 - b) Användningsperiod, om den avviker från rapporteringsperioden.
 - c) En beskrivning av den experimentella metod som används för att fastställa de metanutsläpp som härrör från gruvbrytningen, vilket omfattar valet av metod för att beräkna metanutsläpp från angränsande berglager.
6. Utsläppsfaktorer för utsläpp efter gruvbrytning och beskrivning av den metod som använts för beräkningen av dessa.
7. Utsläpp efter gruvbrytning.

Del 3

Rapporterna om dräneringsstationer ska omfatta minst följande uppgifter:

1. Gruvoperatörens namn och adress.
 2. Mängd metan (ton) som tillförts från en gruvas eller gruvors dräneringssystem, per gruva.
 3. Mängd (ton) ventilerad metan.
 4. Mängd (ton) facklad metan.
 5. Inbyggd destruktions- och avlägsnandeeffektivitet hos facklingsskorsten eller annan förbränningsanordning.
 6. Användning av avskild metan.
-

BILAGA VII

Rapportering om ventileringshändelser och facklingshändelser i dräneringsstationer
som avses i artikel 23

Operatörer av dräneringsstationer ska till de behöriga myndigheterna rapportera åtminstone följande uppgifter om ventileringshändelser och facklingshändelser:

1. Operatören av dräneringsstationens namn och adress.
 2. Tidpunkten när händelsen detekterades.
 3. Orsaken till händelsen.
 4. Motivering till att använda ventilering i stället för fackling, i tillämpliga fall.
 5. Mängd (ton) ventilerad eller facklad metan, eller en uppskattning i de fall då mängden inte kan kvantifieras.
-

BILAGA VIII

Inventeringar, rapporter och begränsningsplaner för stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor som avses i artiklarna 24, 25 och 26

Del 1

1. För varje anläggning ska inventeringen av stängda underjordiska kolgruvor och övergivna underjordiska kolgruvor som avses i artiklarna 24 och 25 inbegripa minst följande uppgifter:
 - 1.1. Namn på och adress till operatören, ägaren eller licensinnehavaren, i tillämpliga fall.
 - 1.2. Anläggningens adress.
 - 1.3. En karta över kolgruvans yttre gränser.
 - 1.4. Kartor över kolgruvans gångar och deras status.
 - 1.5. Resultat av direkta mätningar eller kvantifiering av metan vid källan vid följande punktkällor för utsläpp:
 - a) Alla schakt som använts när kolgruvan varit i drift, tillsammans med
 - i) schaktens koordinater,
 - ii) schaktens namn (i förekommande fall), och
 - iii) status och metod för försegling, om känt,

- b) oanvända ventilationsrör,
 - c) oanvända gasdräneringsbrunnar,
 - d) andra registrerade möjliga punktkällor för utsläpp.
2. De mätningar som avses i punkt 1.5 ska göras i enlighet med följande principer:
- 2.1. Mätningar ska göras vid atmosfärstryck som gör det möjligt att detektera möjliga metanläckor och i enlighet med lämpliga vetenskapliga standarder.
 - 2.2. Mätningar ska göras med utrustning med en noggrannhet på minst 0,5 ton per år.
 - 2.3. Mätningar ska åtföljas av information om följande:
 - a) Datum för mätningen.
 - b) Atmosfärstryck.
 - c) Tekniska detaljer för den utrustning som användes vid mätningen.
 - 2.4. Ventilationsschakt som tidigare har använts för två eller fler kolgruvor ska tillskrivas endast en kolgruva för att undvika att de räknas mer än en gång.

Del 2

Den rapport som avses i artikel 25.6 ska omfatta följande uppgifter:

1. Namn på och adress till operatören, ägaren eller licensinnehavaren, i tillämpliga fall.
2. Anläggningens adress.
3. Metanutsläpp från alla punktkällor för utsläpp som omfattas av del 1, inbegripet följande:
 - a) Typ av punktkälla för utsläpp.
 - b) Tekniska specifikationer för den mätutrustning och mätmetod som användes för att uppskatta metanutsläppen, inbegripet känslighet.
 - c) Andel tid då mätutrustningen var i drift.
 - d) Den metankoncentration som registrerats av mätutrustningen.
 - e) Uppskattade metanutsläpp från punktkällan för utsläpp.

Del 3

1. Den begränsningsplan som avses i artikel 26.1 ska omfatta minst följande uppgifter:
 - 1.1. En förteckning över alla de punktkällor för utsläpp som avses i del 1.

- 1.2. Teknisk genomförbarhet att begränsa metanutsläppen på anläggningsnivå, på grundval av punktkällor för utsläpp.
 - 1.3. Tidsplan för begränsningen av metanutsläpp från varje anläggning.
 - 1.4. Bedömning av effektiviteten hos projekt för insamling av metan från övergivna kolgruvor, om sådana genomförs.
 2. Begränsningsplanen får inbegripa en översyn över begränsningspraxis som används för att minska metanutsläpp, såsom utveckling av geotermiska lagringsprojekt och värmelagringsprojekt i vattenfyllda kolgruvor, vattenkrafttillämpningar i icke-vattenfyllda kolgruvor, avskiljning av metan genom avgasning, användning av säkerhetsrelevanta avgasningsanordningar, användning av gruvgas som en energiresurs eller uppdämning av gruvvatten och andra möjliga användningar.
-

BILAGA IX

Information som importörer ska tillhandahålla
i enlighet med artiklarna 27.1, 28.1, 28.2, 28.3 och 29.1

Importörer ska tillhandahålla följande information:

1. Exportörens namn och adress och producentens namn och adress, om dessa avviker från exportörens.
2. De exporterande tredjeländer och regioner, enligt klassificeringen på nivå 1 i unionens nomenklatur för statistiska territoriella enheter (Nuts), där produkterna producerats och de länder och regioner, enligt klassificeringen på Nuts 1-nivå, genom vilka produkterna transporterats innan de släpptes ut på unionsmarknaden.
3. För råolja och naturgas, information om huruvida producenten eller exportören, beroende på vad som är tillämpligt, utför mätning och kvantifiering på käll- och anläggningsnivå, huruvida dessa uppgifter är föremål för verifiering av oberoende tredje part, huruvida dess metanutsläpp rapporteras, antingen självständigt eller som en del av åtaganden att rapportera nationella växthusgasinventeringar i linje med kraven i UNFCCC, och huruvida de överensstämmer med rapporteringskraven i UNFCCC eller med OGMP 2.0-standarder, en kopia av den senaste rapporten om metanutsläpp, inbegripet den information som avses i artikel 12.4 om den tillhandahålls i en sådan rapport, och den kvantifieringsmetod (t.ex. UNFCCC-nivåer eller OGMP 2.0-nivåer) som används i rapporten för varje typ av metanutsläpp.

4. För råolja och naturgas, information om huruvida producenten eller exportören, beroende på vad som är tillämpligt, tillämpar regleringsåtgärder eller frivilliga åtgärder för att kontrollera sina metanutsläpp, inbegripet åtgärder såsom LDAR-undersökningar eller åtgärder för kontroll och begränsning av ventileringshändelser och facklingshändelser, inbegripet en beskrivning av dessa åtgärder, tillsammans med relevanta rapporter från LDAR-undersökningar och från ventileringshändelser och facklingshändelser under det senaste tillgängliga kalenderåret om sådana finns tillgängliga.
5. För kol, information om huruvida producenten eller exportören, beroende på vad som är tillämpligt, utför mätning och kvantifiering av metanutsläpp på källnivå, huruvida dessa metanutsläpp beräknas och kvantifieras i enlighet med bilaga VI, huruvida dessa uppgifter är föremål för verifiering av oberoende tredje part, huruvida dess metanutsläpp rapporteras, antingen självständigt eller som en del av åtaganden att rapportera nationella växthusgasinventeringar i linje med kraven i UNFCCC, och huruvida de överensstämmer med rapporteringskraven i UNFCCC eller med en europeisk eller någon annan internationell standard för övervakning, rapportering och verifiering av metanutsläpp, en kopia av den senaste rapporten om metanutsläpp, inbegripet den information som avses i artikel 20.6 om den finns tillgänglig, och den kvantifieringsmetod (t.ex. UNFCCC-nivåer) som används i rapporten för varje typ av metanutsläpp.
6. För kol, huruvida producenten eller exportören tillämpar regleringsåtgärder eller frivilliga åtgärder för att kontrollera sina metanutsläpp, inbegripet åtgärder för kontroll och begränsning av ventileringshändelser och facklingshändelser, och, i förekommande fall, volymerna av ventilerad eller facklad metan beräknade för varje kolgruva under åtminstone det senaste kalenderåret samt befintliga begränsningsplaner för varje kolgruva, tillsammans med en beskrivning av dessa åtgärder, däribland rapporter om ventileringshändelser och facklingshändelser under det senaste tillgängliga kalenderåret om sådana finns tillgängliga.

7. Namn på det organ som utförde verifieringen av oberoende tredje part av de rapporter som avses i punkterna 3 och 5, i förekommande fall.
 8. Information enligt artikel 28.1 eller 28.2, beroende på vad som är tillämpligt, som visar att råoljan, naturgasen eller kolet omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder på producentnivå som är likvärdiga med dem som anges i denna förordning för avtal som ingåtts eller förnyats den ... [den dag då denna förordning träder i kraft] eller senare, och information om de insatser som gjorts för att säkerställa att råolja, naturgas eller kol som levereras enligt avtal som ingåtts före den ... [den dag då denna förordning träder i kraft] omfattas av övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder på producentnivå som är likvärdiga med dem som anges i denna förordning.
 9. Information om huruvida de standardklausuler som avses i artikel 28.3 används i leveransavtalen, med angivande av vilka standardklausuler det rör sig om.
 10. Information enligt artikel 29.1 om metanintensiteten i produktionen av råolja, naturgas och kol som släpps ut på unionsmarknaden enligt de relevanta leveransavtalen.
-